

10/11/1864

Robert

W. G.

~~F58~~

1758 Boston
Trinitad

Eesti-Ma Rahwa

Pühikenne

Palwe-Ramat;

Seäl sees on

Hommiko-, Ohto-, Kirrifo- ja
muud kaunid Palwed /

Mis

üks wagga Risti- Inimenne
Iggapäaw ja iggal aial omma
Hinge kassuks woib tehha.

* * * * *) ○ (* * * * *) ○ (* * * * *) ○ (* * * * *

Tallinnas

Trükkis 1758. Nastal Jakob Joan Köleri Kest.

Joan. Kam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim / ja / kes tedda
kummardawad / peawad tedda waimus
ja tões kummardama.

Armas Sõber.

Need kallid kässud ja tootused, mis läbbi Jummal on kästnud palwet teha, ja tootanud kuulda, peavad meile mainitsusseks ollema, et meie omma sure hinge hädda püame diete tunda, ja omma helde Jummalaga käest abbi otsime. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab meid aidata, temma on feigewäggewam ja woib meid aidata. Surem hulk mõtleb, et nemmad ei moista luggeda egga palwet teha, sepärrast jätwad nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda armo, mis Jummal heal meel neile tahhab anda. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad ja targad sannad tahhab, ja et palwe wägga raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspiddistest sannust, kui temma meie süddame pohja isfi läbbikatsub ja ärratunneb? Temma teab ja moistab nende häddaliste sallajamad mõtted ja õhkamissed. Sepärrast moistab feige rummalam innimenne palwet teha, kui temma omma hädda sees feigest süddamest Jummalaga pole õhkab, ja Jesusse pärrast abbi pallub nisugguste sannadega, mis hädda isfi õppetab, sest se palwe on Jummalaga mele pärrast, ja kuluse temmalt heldeste. Rõrged ja hooplikud sannad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wiikab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed, ja õhkamissed ühhest pattustpõdrast ja usklikkust süddamest tullesid.

Üks raske asi on se palwe neile, kes sedda patriust ello armastawad, ja ei tahha Jummalale pole ennast pöördä. Sest kuida woib üks innimenne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks innimenne, kes omma patto hädda ei tunne, õigest süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnustust, mis temma omma Jeesusse kääst woib sada. Sepärrast pallu omma Jeesust, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teäda saad; kül sesinnane hädda tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega allati omma Jeesusse pole küssendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tülleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule õppetussesk ja juhhatamissesk ollema; et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamisega Jummalale kääst abbi otsima ka omma ihholikko rõ jures.

Pühha Waim on keigeparras õppetaja, kes õiget palwet, mis Jummalale mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalale paluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram. 8, peat. 62 salm: Pühha Waim tulleb meie nõdrustele appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui Kõhhus on; atga sesama Waim teeb palwed meie eest õhkamisega,

ga, mis üksi ei woi üllesrääkida. Kui Jum-
mala Waim find hirmutab sinno pattude pär-
rast, siis sa õppid tõsisel pattust põõrmisse pal-
wed teggema, ja kui temma sinno kurba süddant
Jummala armo ja pattude andeks-andmisega
rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jum-
malat rõmoga kita ja tänada.

Keik inimessed peawad kül luggema, agga
keik ei kolba palwele. Nende palwed tahhab
Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hir-
mo ennese sees tundwad, omma endist pattust
ello wihkawad ja Jeesusest üksipäinis abbi otfi-
wad; Needsammad õppiwad meie Jeesanda Jee-
susse pühast Jesa meie palwest, mis ja mil wisil
nemmad peawad öiete Jummalat palluma. Sest
se kallis palwe õppetab Jummala rigi asjad kui
üllemad annid keige essite palwettega takkanoud-
ma, siis annab Jummal peäle, mis ihho
dusseks tarwis lähhab.

Se palwe mis su sannaga tehakse, on hea,
kui se süddamest tulleb, kui südda sedda himmus-
tab, mis su pallub: Agga kes aiawiteks ehk wiisi
pärrast ja üksipäinis omma mofkadega lobbiseb,
se ei sa ommast palwest ühtegi kasso, waid sure-
mat hukkatust sesamma liajulgusse pärrast, et
temma karmwala süddamega ja ilma kindla us-
sota wottab Jummalat palluda. Sepärrast
maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6-8
salmist sadik: Innimenne pallugo uskus, ja
ärgo olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe
wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis
tulest aetakse ja kaksipiddi heidetakse. Sest
sesam-

sesamma innimenne ärgo mõstelgo, et temma
middagi Isanda Täest saab. Kaksipiddise
süddamega mees ei olle kindel ei ühhegi om-
ma wist sees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna
pühha Wainro läbbi omma süddame himmoga
Jummala pole õhjad, ja temmaga süddame ja
fuga kõnneled, kui üks laps omma isfaga, ehk
orri omma isfandaga. Kui sinna ommas südda-
mes heal meel Jummal peäle mõtled, sanna-
dega ehk sannata, siis on se üks õige palwe, ja
Jummal on tootanud sedda kuulda. Kui tahhel
lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni häs-
ti, kui temma moistab, ja wannemad ei holige
illust sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata
heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle
ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist;
waid üks südda, mis ilma karwalusseta on,
temma sanna ussub, temma täest abbi otsib ja
otab, se on temma mele pärrast. Temma teab
ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui
meie pallume; temma woib ja tahhab ka paljo
ennam tehha älle sedda, mis meie pallume ehk
moistame. Kui meie Jummalaga ommas pal-
we's õppiksimis räkima, kui üks laps omma em-
maga; küll meie siis pea saaksimis tunda, kui he-
de ja armolinne meie Jummal on. Agga küt
meie palwed ja õhkamised Jummal mele pä-
rast peawad olla, siis pead sinna ka õppima
keik wihtama, mis Jummal kelab; sest kuida
woib Jummal sinno palwet kuulda, kui sinna
woel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei
salli?

falli? Sest nenda on kirjotud Joannesse rama-
tus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal
pattusid ei kule, waid kui kegi Jummalakart-
lik on, ja teeb temma tahtmisse järrele, sedda
kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jum-
mal Jesa. 1, 16-19. salm. Peste ennast, puh-
hastage ennast, saatke ommad kurjad teud
mo silma eest ärra: seiske kurja teeggemast;
õppige head teggema; noudke mis kohus,
saatke ülleammetunud õige tele, moistke koh-
hut waeste lastele, selletage leske-naeste asjad
ärra. Et tulge siis, ja selletagem ommad
asjad issekestis, ütleb Jehowa: Kui teie pat-
tud on kui elle-punnased rided, siis peawad
nemmad ni walgets sama kui lummi, kui
nemmad punnased on kui werre-karwa rie,
peawad nemmad ommeti walge willa sarnat-
sets sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahhad,
et Jummal peab sinno palwed kuulma ja and
aitma, siis peab se sinno surem murre ollema, et
sa keikist pattust omma Jesusse pole ennast pörad,
ja usklikko süddamega temma nimmel sedda tae-
wast Jesa pallud. Agga se pallub Jesusse nim-
mel, kes issiennast omma pattude pärrast wihs-
tab, ja ei arwa ennast middagi hea wäärt olle-
wad, agga Jesusse waggadusse ja falli lunnas-
tamisse peäle lodab, ja selle pärrast üksipäinis
Jumala käest keik armo ja abbi otab. Sesag-
gune astub Jesusse sees ja Jesussega omma pal-
wega Jummal, ette ja pallub issiennese, omma
üllematte, wannematte, saggulaste, häddaliste,
waenlaste ja keikide innimeste eest, ja Jummal

wõttab Jeesusse parrast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda Jeesusse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti-inimenne, palu nüüd Jummalat issiärranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpööraks, ja nisugguse mele sulle annaks, et sinna ikka armastad, mis Jummal armastab, ja wiikad, mis temma wiikab, ja usjud mis temma neile on tootanud, kes temma sanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armastanud, siis wõtta warsti se kindla nou pidada, et sa eddespidi ühtegi ennam ei tahha ära-astada, kui omma Jeesust, ja sedda, mis temma mele parrast on. Ja ehk kül sinno kurt südda, kurrat, ja ma-ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummal la tootust uskmast; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb: *Te gaurks kes pallub, se saab, ja kes otsib, se leiab, ja kes kopputab, sellele tehakse lahti: se on, temma palwet kuulakse.* Armolinne Jummal juhhatago sind tõe sisse, Amen.

Uks Palwe / mis sees meie pallume / et
meie ommad palwed süddamest
woiksume teha.

SH! taewane Jessa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mulla-tük, ja ep olle wäärt, et ma ommad käd ja filmad taewa pole tõstan sind palluma; agga et sinna issi meid olled kästnud palluda, olled meile ka tootanud, et
sa

Ja meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna, et mo palwed Jeesusse Kristusse parrast sinno mele parrast on. Uita siis, armolinne Jummal, et minna oppin diete Jeesuse nimmel waimus ja koes palluma. Viguta minno süddant, oh helde Issa, omma sõrmega, tühjenda seddasamma keigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja panned isfi need sannad minno keele peäle, mis ma sinno ette peati üllesträtima. Panned mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtegi ei nä, egga kule, mis siin ilma peäl on, waid et südda, meel ja mõtted woiksid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peästa mind keigest häddast Jeesusse Kristusse parrast, Amen.

Hommiko-Palwe.

SH! helde, armolinne, keigewäggewenne Jummal, meie Issanda Jeesusse Kristusse Issa, minna tännan sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal õsel olled armolikkult hoidnud, et minno hinge waenlased mind ei woinud hukkada egga rikkuda. Sinno nimmel ollen minna ommaast ihholikkust unnest üllestousnud, sinno pole pöran minna ennast wiwitamatta, sest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lüa ja pühhitseda. Arrata mind ka nüüd ja järgeste ülles waimolikkust patto unnest, et minna pääw päwalt woiksin diete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimise polest, ja kuida minno kurri südda ikka püab need kadduwad, ilmalikkud annid ja

hinnud suremaks ja kallimaks piddada, kui need waimolikkud annid ja hinnud. Anna mulle, armas taewane Jäsa, armo, sedda minno suurt söggedust tunda ja kahhetseda, ja peästa mind sest hirmsast rummalussest. Anna ja kaswata minno sees õiget usko, waimolikko tarkust ja wägge, iggapäwa sinno sanna hästi tähhele panna, sedda ükspäinis uskuda, ja wihtada keik kurjad nouud, mis kurratist, kurjaist innimestest, ja minno kurjast süddamest mulle antakse, et minna sinno armo ja iggapäwase kahhetsemisese ja pattust-pöörmisese läbbi woiksin omma wanna kurja süddant surretada keige pattude ja kurja hinnudega. Sepärrast hoiä mind, keige wäggewam õnnisteggia selsinnatsel jäwal kurjati kuusatusse eest, et temma mind needmisese ja wandmisese, liajomisese, wargusse, latskuse, petmisese, sannakuulmatta ello ja mu pattude läbbi omma wõrkude sisse ei sa, egga se läbbi minno waese hinge ärra ei hukka. Pühhitse mind agga, kallis pühha Waim, et se uus innimenne, ehk uus südda, meel ja mõtte iggapäaw woiks ettetulla, ja ei mitte silmakirjaks innimeste nähbes, waid Jummalä ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Älita mind siis ka, armas taewane Jäsa, et ma omma tööd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes innimeste mele pärrast püäb olla, waid et ma woiksin omma wanne matte sanna kuulda, wagga süddamega Jummalat kartes, ja hea melega tehha, mis nemmad käsawad. Anna mulle armo, et minna ka nende sanna wõttan kuulda, kes wagga wahjud on,
ja

ja mind lga tõga waewamad, et ma nisugguste
 wasto ei nurrise, waid kindlaste ussun, et ka se
 minno heaks peab tulles, kui minna kannatlik
 ollen, sest et keik peab heaks tulles neile, kes
 Jummalat armastawad. Zuhhata mind nenda,
 armas taeware Issa, tänna ja iggal aial, et
 keik minno mõtte, teggo ja ello woiks sinno mele
 pärrast olla. Sinno holeks annan minna omma
 hinge ja ihho, wannemad, suggulased, keige-en-
 namiste keik waggad risti-innimesed; sinno
 pühha Waim wallitsego mind, sinno pühha In-
 gel olgo minno jures, et se kurri waenlane minno
 peäle ei sa woinust, Amen.

Õhto-Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewäggewenne
 Jummal, meie Issanda Jesusse Kristusse
 Issa, sind tännan minna keigest süddamest, et
 sinna mind minnewal päwal omma sure armo ja
 wäe läbbi olled hoidnud ja kaitstud, et kurrat
 omma karmwalussega mind ei woinud hukkada.
 Minna ei olle mitte wäart keige se armo, mis sa
 minnule norelt põhwelt siit sadik ja ka tänapäär-
 olled teinud. Mis tänno woin minna sinnule se
 eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: anna, mo poeg, mo tüttar,
 omma südda minnule, ja olgo sinno te ehk taht-
 minne minno mele pärrast. Minno helde Issa,
 sa tead, mis suggune kurri südda mul on, se ei
 tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka
 laia see peäl kätia, mis hukatusse siise satab.

Wõtta

Wõtta sedda kurja süddant minno feest, ja par-
 randa pääw päwalt minno eksitussed, ja te mind
 õige usso läbbi kolbawaks, et minna omma pat-
 to hädda süddamest tunnen, kahhelsen, ja omma
 õnnisteggia Jesusse Kristusse pole kowwaste ho-
 ian, kes ükspäinis wäggew on minno patto ha-
 wad parrandama, ja minno ihho ja hinge püh-
 hitsema. Tulleta minno mele, et kui se tänna-
 päwane pääw on lõpnud, nenda ka minno ello
 päwad peawad otsa sama, ja et sinna siis igga
 ühhega tahhad arto piddada, kuida temma siin
 ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta sedda
 möda, kui iggaüks saab teinud, olgo hea ehk
 kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha
 murret minno hinge eest piddada, et minna woik-
 sin tänna ja igga õhto omma wiggadussed ja ek-
 situssed sulle süddamest üllestunnistada, ja nende
 wasto abbi otsida ja leida. Oh Issand! mae-
 nitse mind allati omma pühha Waimo läbbi.
 Anna mulle andeks Jesusse Kristusse minno Is-
 sanda pärrast keik minno eksitussed ja pattud,
 mis on teädawad ehk teadmatta, misga minna
 sinno wasto õuten eksinud, ja puhhasta minno
 süddat neist armoliikkult. Hoia mind selfinnatsel-
 õel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata
 mind hõme warra üles, et minna ue päwaga
 woiksin ue ello sees kãia, keigest lihha ja waimo-
 rojussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puh-
 taks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppetada
 Jummalä kartusses, Jesusse Kristusse minno
 õnnisteggia pärrast, Amen.

Homilo-Palwe Pühapäwal.

Oh! Keigewäggewam Jummal ja Issa, Ma
 ja taewa Eoja, sinno jure ma tullen, sinno
 ette langen minna põlweli mahha, ja tännan sind
 keigest süddamest, et sa mind selfinnatsel õsel om-
 ma armo tibadega olled kaitsnud, ja kurja wai-
 mo ja temma selfsi eest armoliiskult hoidnud.
 See ärrast peab minno südda ja su sinno helde
 armo kulumata. Sulle olgo au, kitus ja tänno
 nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa
 tahhašid mind selfinnatsel päwal ja iggal ajal kei-
 ge kurja eest hoida. Sinno holeks annan minna
 omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis mul
 on, ommad mõtted ja sannad. Onnista sinna,
 oh helde Jummal! minno sissetullemisse ja wäl-
 jainnemisse. Olgo se pääw mul õigeks püh-
 hakspäwaks; et ma muud ühtegi ette ei mõtta,
 egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi sinno
 nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno riik meie sisse
 tulleks. Ärra lasse mind mitte ükspäinis omma
 uledega tänapääw sind tenida. Te lahti minno
 südda, et so fanna woiks sinna sisse tungida.
 Äita, et ma sinno fanna ja jutlust hea melega
 kulen, meles pean ja omma ello se järrele parran-
 dan. Sel essimesel päwal olled sinna, Keige-
 wäggewam Jummal, sedda essimest walgust lo-
 nud, oh! Ärra jätta minno süddant siis mitte
 pimmedusse sisse, waid ütse ka nüüd omma kei-
 gewäggewama sannaga, et sinno walgus ka
 minno süddames peab tousuma, et ma keigest
 rummalusfest saaksin peastetud ja kui üks wal-
 gusse

gusse laps woiksin ellada, Jeesusse Kristusse se
tõsõise walgusse parrast, Amen.

Ohto-Palwe Pühhapäwal.

S Gaawenne ja armolinne Jummal, ma kidad
ja tannan sind süddamest, et sa mind tanna-
pääw kelge kurja ja kahjo eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha lannaga rohkeste
sõotnud ja minno hinge iahhutanud; sest on min-
no südda rõmus, ja minno hing kidad sind sinno
heldusse ja armo parrast. Ma pallun sind ka
allandikkult, hoia ja kaitse mind weel eddespidi
kõige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle, armas
Jeesus, sedda armo, et ma unneske patto ei te, waid,
et keit, mis ma mõtlen ellik nään, pühhas Wai-
must woiks tulla. Kesamma Waim wõtko keik
hirms minno süddamest ärra, et ma julgeste Jee-
susse Kristusse nimmel maggan, ja homme war-
ra rahho ja hea terwissega üllestouen. Ärrata
mind õigel aial ülles, ja sara mind rõmoga min-
no tõ kallale minnema, ja seddasamma sinno
tahtmissse järrele teggema. Tä kui se aeg tulleb,
et ma sest ilmaist pean ärraminnema siis seisa sin-
na truiste minno wres omma abbiga, et ma sur-
maga nenda woitlen, et ma sedda ärrawoidag
Jeesusse Kristusse surma woitlemissse parrast,
Amen.

Hommiko-Palwe Esmaspäwal.

S H! mis paljo head olled sinna, armolinne
ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rah-
ho

ho ja hea terwissega sedda päwa ollen sanud näh-
 ha. Kuida pean minna sind keige sinno heateg-
 gemiste eest tännama? Ei maksa middagi sinno
 ees, mis sinno kääst ei tulle; siis läkkita sinna isfi
 mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhha-
 tamisse ja nou läbbi, sulle tanno annan, ja, mis
 mulle tarwis lähhäb, sinno kääst pallun. Wotta
 mind selfinnatsel päwal omma warjo ja kaitse-
 misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased üh-
 tegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, ar-
 ma. s. Jssa, et ma middagi ei hakka egga löppeta
 ilma sinnota. Onnista minno rõ ja teggeminne.
 Ehhita mind keige pühha kumbede ja wisidega.
 Anna armo, et ma woiksin omma pattude pär-
 rast ärdaste nutta, ühhe we ja waimolikkõ ello
 sees ellada, ja pääw päwalt Jummal tarwusse
 sees kaskwada. Selfinnatsel päwal olled sa,
 wäggen Jummal, ärralahhutanud sedda wet,
 mis taewa peäl on, kus pilwed on ja linnud len-
 nawad, sest weest, mis Ma peäl on. Oh! se
 patto weesti on wägga tuisnud minno süddames;
 lahhuta seälsammas ka ärra sedda patto wet, et
 mo südda woiks sinna Paradiisiks sada, ja seäl
 sees usk, armastus ja kannatus kaskwada, nen-
 da et pärrast ükski pat mind sinnust ei lahhuta.
 Sinnust ma pean kinni, siis kule mind ka Jeesusse
 Kristusse pärrast, Amen.

Ohjo = Palwe Esmaspäwal.

Oh! iggawenne Jummal, minno keel peab jär-
 geste sinnust räkima, ja ütlima: kiderud ol-
 go minno helds Jssa, sest temma teeb minno hin-
 gele.

gele, ja ihhule paljo head, temma heldus kestab
 iggaweste. Sesamma siano heldusse parrast
 pallun minna sind: Kaitse omma wäega mind ja
 keik, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle
 issi warjusk, ja olle mulle armolinne, sest so peäle
 lodab minno hing. Minna heidan ennast nüüd
 Jesusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sin-
 na agga, oh Israeli kaitšia! ei winu egga magga.
 Eõsta siis omma palle walgust minno peäle, kui
 ma maggan. Minna olen, armas Jummal,
 ristmisse läbbi sinno armsa Poja Jesusse Kris-
 tussega temma surma sisse mahhamaetud; siis
 te mind ka temma ülestousmisse sarnatseks, et
 ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige
 pühhadega surel wiimisel ülestousmisse päwal
 sinno tootud armo- ja au-rigi sisse saan, Amen.

Hõmiko- Walwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno
 pole, et ma enne sinnoga rāgin, enne kui ma
 inimestega hakkān rākima, ja enne kui ma om-
 ma tō kallale lähān; enne tānnan minna sind
 sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno kāest õn-
 nistust, et minno tō ja teggo saaks õnnistud ja
 sinno tahtmisse järrele tehtud. Tu olgo sulle
 Kolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi tou-
 sen minna praego ülles; sinno arm on mind se-
 õsel hoidnud, ja on rahhoga mo wäese pattuse
 kehha lastnud wāgada. Et agga se õ mōda lāis-
 nud, ja pāām meile hakkab paistma; siis ärra
 jätta sinna, oh armas Jesus! sa õigusse päilit,
 mind mitte pjmmedusse, ja süddame sõggedusse
 sisse,

Kõse, waid hakka nenda minno süddames paist-
 ma, et iggawiks saaks nähha, et Sinna mo sees
 olled. Sel päwal olled sa maad lahutanud
 merrest ärra, et Ma kuiwaks sanud, ja õked sedda
 selsanmal päwal pude, rohho ja keige fugguste
 rohtudega ehitanud. Minno südda on, parrago
 Zummal! weel kui üks wessine so, mis head wilja
 ei kanna; siis lahuta sinna, armas Zummal,
 minno süddant ka sest patto weest, et se saaks
 tahhedaks ja heaks, ja et ma saaksin ühhe pu sar-
 natseks, mis jõe äres on istatud, mis omma wil-
 ja annab ommal aial, ja kenne lehhed ei puddene.
 Oh Jssand! aita ja anna, mis ma so kääst pal-
 lun, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Ohu-palwe Zeispäwal.

S Elde Jssa, sinno armo läbbi on se tännant
 pääw möda läinud, ja jouan ikka ennant
 surma pole. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et
 sa mulle aega annad ennast pattust pöördä, ja et
 sa mind ep olle äkkitse surma läbbi siit ilmast äs-
 rakorristanud. Sedda head tahhan minna sinno
 pühha Watno läbbi ikka meles pidada, ja se
 pärrast keigest süddamest sind kitta. Ma pallun
 syd, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni
 paljo aega, et ma woin patto peäle woimust sada,
 ja omma hinge waenlased omma jalge alla talla-
 da. Sedda pallun minna sinno kääst keigest süd-
 damest; sest minna polle, parrago Zummal! weel
 mitte nisuggure, kui minna kül sinno sanna jär-
 wele peakjin ollema. Kinnita se nou minno sees,

et hakkän patto wasto sure hole ja murrega pan-
nema, ja puian sind, oh helde Jummal! kätte sada,
et ma teys ilma sinnota ei ella, waid et sa minno
sees omma armo ja wäega woiksid ellada. So
asja peäle mötteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sind: Ärra lasse mind mitte sind ärra-
unnustada, waid anna armo, et ma omma wodi
heites sind meles pean, ja homme ülesärfades
sinnust hakkän räkima. Siis tean minna töeste,
et mul ei sünni ühtegi kahjo. Sedda pallun min-
na ka Jესusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiiko-Walwe Kestnädalil.

Oh! sinna suur Jummal, kes sa issi walgus-
olled, ja ellad ühhe walgusse sees, kuhho üks-
ki ei sa; ja siiski ni armolline olled, et meil waes-
tel lubba on sinno pühha palle ette tulla sind pal-
luma; sepärrast tullen minna ka selfinnatsel hom-
miiko tunnil, ja niikkutan omma süddame põlwele
sinno ette, ja tännan sind sinno sure armo eest,
mis sinna mulle keif minno ello aial olled näitnud.
Sest sinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind
omma warjo alla wõtnud, truiste mind kaitse-
nud, ja omma wäe läbbi keige kurja eest hoidnu-
nenda, et ma hea terwisfega omma tööd woi-
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tä-
leb, et sa sel päwal sedda päislikko, ku, ja need
tähhed olled lonud. Needsammad terwad truiste
sedda, miiskpärrast nemmad on lodud. Oh! siis
ärra lasse mind ni melets olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meie kōhhus on sinno tahtmissse järre-
le

le tehha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa lassed omma päilikkö kurrjade ja waggade ülle üllestousta, ja lassed wihma saddada digede ja üllekohruste peäle, et ma woiksin sinno jälgede sees ääia, ja armolinne olla omnia liggimesse wasto, kui sinna taewane Jssä armolinne olled. Kikku siis, helde Jssä, minno süddamest ärra keik wiha, wihamist, kaddedust ja tiggedust; anna mulle üks pehme südda keikide innimeste wasto, et ma ka omma waenlastele woiksin head tehha, head neile sowida, ja nende eest palluda. Keik muud head, mis ial weel sinno ääst tulles palluda, sedda anna mulle, armas Jummal, rohkesti minno Onnisteggia, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Ohjo-Palwe Keiknäddalil.

SH! dige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meid peama ka diged ja pühhad ollema, nenda kui sinna olled. Agga minna waene pattune pean tunnistama, et ma issiennesest ei olle egga dige egga pühha, ja siiski teed sa mulle paljo head; sa hoiad ja kaitset mind, nenda kui sa tännapawaga olled teinud. Sepärrast kida Jssandat, minno hing, ja ärra unnusta mitte ärra, mis head temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma palun sind, hoia mind pärrast weel nenda, kui sa tännine mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo eest. Lass mind ikka ilma liamurreta ja kartusseta rahho sees maggada; ja sinno walgus ei lahku minno süddamest, sest sinna, oh Jssand! walgustad keik pimmedust ja söggedust. Heida armid

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pesse mind puhtaks minno eksitusst, ja pühhitse mind läbbi ja läbbi. Jesand, kule minno heält, kui ma õso sinno pole hüan, ja wõtta mind kuulda, kui mo fudda sind otsib. Ärra wõtta omma kät mitte minnust ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha, sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minno sees Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko-Palwe Neljapäwal.

SElde ja armolinne Jummal, kes ja meile head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tännamatta; minno kohhus on felsinnatsel hommiko tunnil sind tännada, sest sinno arm kes- tab iggawest, ja sinna ep olle mitte waarnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte nuhhelnud; waid sa olled mind omma tibatega katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud wähha. Anna armo, et ma sedda päwa ei prugi pattuks, waid sinno auuks ja minno hinge õnnistuseks. Hoi mind sel päwal ja iggal aial ebba-ussu wi- sise ja kombede eest, et ma mu asja peäle ei loda, kuid ükspäinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle higgi sees omma lelba pean sö- ma, ja seks olled sa kuus päwa seädnud, et meis nende sees omma tööd peame teggema. Anna omma armo et ma keiksuggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmsga ärrateen, ja sinno käest õnne ja õnnistust pallun. Õnnista ka, armolin-
ne

ne Jummal, keik, mis ma ette wottan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra-unnustada; waid et ma tööd tehhes sinno peäle mötlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Önnista keik, mis sinna nulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need linnud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest piddanud, enne kui meie weel ollime lodud, et meie neist piddime toidust sama; nenda pea nüüdte weel murret meie eest, ja lasse linnud taewa al ja kallad keige wette sees siggida. Reige-ennamiste agga täida mo südda usso, armastusse, kannatusse ja pühha kombedega, et ihho ja hing saaks üllespetud. Te sebda, armolinne Jummal, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Ohjo-Palwe Neljapäwal.

Helde taewane Jessa, minna tännan sind süddame ja suga, et sa päwa ja ööd lonud, ja olled sebda päwa seadnud, et meie omma tööd peame teggema, ja sebda ööd, et meie same hingada. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et ma tännapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud omma tööd teha, ja olled keik kurja ja kahjo minust ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne Jummal, et mo wässinud ihho sel õset nenda saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda egga willetsus mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Jessa! wotta mind wasto ommaks lapses, et ma julgen omma Pea sinno süllesse panna. Sels ehita mind õige usso, tõssise armastusse ja pühha kannatussega, et minno südda kindlaste sinno issalikko
armas

armastamisse peäle woiks lota. Kasle siis ka
sinno pühhad Ingrid olla minno ja minno ho-
te timber, et kurrat se indiraja loukoer os'a min-
nust ei sa. Hoia meid tulle. Kabjo ja wargade eest.
Wimaks olle siina, oh! armas Jesus, mulle os-
saks, siis uinun minna rõõmsaste maggama.
Amen, se sündko nenda, Amen.

Hommiko-Walwe Redel.

H! Keigewäggenam Jummal, Ma ja taewa
Boja, ma tullen praego sinno pühha palle ette,
ja tännan sind keige se hea eest, mis sa mulle
minno ello ajal olled teinud. Sa olles mulle ihho
ja hunge annud, ja tänn ne hoidnud. Ma olles
sinno hõlets olnud, ja sa olled murret kannud, et
mo hina, mis parte läbbi olli ärrarikkutud, ja
piddi hukka mianema, pattust sai peasterud ja
piddi ueste sündina. Sa olled sel päwal sedda
esimest innimest lonud, ja jummalikke wiiste ja
kõbedega ehitanud. Oh! armas Jummal,
wata nüü minno peäle, mis saggune ma ellen;
kelle sarnane ollen minna nüüd? Parrago Jum-
mal! kurrati näggo näikse mul ja keikil innimes-
tel ollewad: Parranda siis sedda mis on ärrarikk-
kutud. Sels olled sinna ja omma ainust Poega
Jesusst Kristus ilmale läkkitanud, et temma piddi
meie sarnatseks sama, ja meie pattud risti peäle
kandma, et meie piddime jälle temma sarnatseks,
õigeks ja pühhaks sama, ja et Jummalala näggo
meie sers saaks jälle üllesehhitatud. Alita, et ma
otfin abbi omma õnn steggia Jesusse kääst, kes
sel p. wal risti on lödud, ja temma peäle õige usso

sees watan, ja hakkas sedda patta wihtama, mis minno õnnisteggiat on risti peäle saatnud. Uita siis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalikud himmud risti lõdn, ja ühtlase omma Kristussega surren, et ma temmaga jälle woin ülestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ellada, ja nenda ennam ja ennam sinno sarnatseks sada. Seeb se on, mis ma teigest süddamest sinno kääst pallun, wõtta minno palwed kuulda Jeesusse Kristusse kannatamisse ja surma pärrast, Amen.

Ohto-Palwe Redel.

Si helde Jssand Jummal, minno südda, meel ja keel hakkas praego sind tännama; sest sa olled kui se armo hallikas tännapädm rohkeste omma armo minno peäle lastnud tulla. Oletsid teie minno liikmed keled, siiski ei jouaks nemmad teie sinno heateggemissed ülesrākida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahha haiguusse eest; palis kurja olled sa minnult ärrakānud, ja olled mind rohkeste õnnistanud. Ole siis, armas Jummal, nisuggune weel minno wasto, kui sa tännini olled olnud. Wõtta omma holeks mind ja teie, mis mul on, ja katta mind omma ribadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rannmoga ülestousten, ja omma töõd sinno auuks hakkas ja lõppetan. Ja kui minno wiimne ello tund tulleb, siis kinnita mind, et ma kindla ussoga Jeesusse Kristusse peäle lotes siit ärralābban, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Hommiſo = Walwe Laupäwal.

Sühha Jummal! helde Jēsa, minno eſſi
 minne tō peab ſe ollema, et minna ſind kida
 ja tannan; ſeſt üpris suur ja hea on ſe, miſ ſa mul-
 le olled teinud. Minna ep olle wäart neid heateg-
 gemiſſi, miſ ſa mulle teed iggapäaw. Paljo head
 ollid ſa minno ihhule teinud, agga paljo ennam
 mo hingele: Seſt ſa olled mind riſti-rahwa ſeaſ-
 laſtnud ſündida, kuſ ma ſunno ſanna ja tahmiſt
 ſaan õppida, et ma woifſin ommaſi pattuſt peä-
 ſida ja iggaweſte õnſaks ſada. Minna lähhän-
 näüd ta omma tōle ja wōttan ſedda ette, miſ ſa
 iſſi mind olled läſtnud tehha. Õnniſta ſiis min-
 no tō ja teggeminne; õnniſta minno wäljaminne-
 minne, et ühtegi willetſuſt egga äpparduſt mulle ei
 ſünni; õnliſta minno ſiſſetulleminne, et ma nenda
 omma kotta taggaſi tullen, et ma wäljas ühtegi
 patto ei olle teinud. Sel päwal olled ſa taewa ja
 Maſoja hingarud, ja omma kätte tō peäle waat-
 nud, ja wata! keiſ olli wägga hea. Miſ pean
 minna waene ütlemä, kui ma watan ja mõtlen
 keige ſe peäle, miſ ma ſel näddalil ollen teinud?
 Ei ma tohhi ommad pattud ärraſallata; minna
 tunniſtan, et minno tō ja teggo ei kolba; ſepär-
 raſt pallun minna: Heida armo minno peäle, ja
 anna mulle keiſ minno pattud andeks: Rinnita
 mind omma pühha Waimo läbbi, et ma parre-
 minne ennaſt woin tullewal näddalil patto eef-
 hoita. Ära tüddi ſa mitte ärra mulle head teg-
 gemiſt, waid ſunno helduſ ja arm olgo minno peäl
 iggaweſte Jēſuſe Kriſtuſe pärraſt, Amen.

Oh-to-Palwe Laupäwal.

Oh! sa iggawenne Jummal, üks näddal on ta sinno armo läbbi rahho ja hea terwissega möda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda head mulle teinud. Jubba ma olleksin ammogi hukka läinud, kui sinna ep olleks mind kaitshud. Sepärrast tännan minna sind keigest süddamest, ja pallun sind allandikkult; Hoi mind keige hädda ja willetsusse eest. Sa olled tru, sepärrast lo-dab mo südda sinno peäle, sesamma lotussega heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde Issa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele sinna asset. Ehhita minno südda usso, armastusse ja kannatussega, ja ärra lasse mind ühtegi möttelda, räkida ehk tehha, kuid ükspäinis sedda, mis so pühha Waim wöttab minno sees tehha. Anna armo, et ma hakkän ma- ilma ärrapölgama, ja taewa järrele iggatsema, ja kui se tund liggi saab, et sa, oh armas Jummal! mind sinna taewa tahhad sata, siis olgo so pühha Waim minno sees, et kui ma teys ei woi räkida, temma süski minno sees löpmatta woiks öhkada, ja nenda sinno pühha palle ette tulla. Kule minno palwe, armas Jummal, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Üks Täanno-Palwe

Meie Issanda Jesusse Kristusse
Innimesseksamisese ja Sü-
dimisese pärrast.

Oh sa helde ja armolinne Jummal! Hoeg Jesus Kristus, sa öige innimeste armastaja! au,

Eitus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pära-
 rast, et sa meie lihast ja werrest olled ossa wõta-
 nud, meie wennaks sanud, ja meid keik ni wägga
 auustanud, et meie sinno läbbi Jummalalapsiks
 ja suggulaks olleme sanud. Sa suur-kuningas,
 Keikide issandatte Issand, sa Keigekõrgem, wäg-
 gawam ja rikkam Issand! Kuida olled sinna meie
 waese alwa ja nõdra lihha ja werrega eunast
 kihlanud? Kuida olled sinna meid isse Jummalal-
 au ja nou sisse üllendanud, et sinna, kui tõssine
 inimenne, selle kolm-aino Jummalal sees nüüd
 olled ja ellad? Inimenne on patto läbbi koggos-
 niste ärrarikkutud; wata, kui wägga on temma
 nüüd sinno sees pühhissetud ja puhtaks tehtud!
 temma olli ärranetud; wata, kui ta sinno sees on
 õnnistatud! Sa olled nisugguse inimessesse ihho ja
 hinge ennesele wornud kui meil on, et sa meid ih-
 ho ja hinge polest piddid terweks teggema. Anna
 armo, et minna nüüd mo hinge, ihho ja selle liik-
 med, mis sinna ni wägga ennese sees olled auust-
 tanud, pattudega mitte ei rojasta egga teota,
 waid et sinna minna sees, ja minna õige usso läb-
 bi sinno sees woiksin pühhaste ellada. Sa õnnis-
 tatud neitsi-Boeg! Sa Issanda õnnistatud! Kei-
 le sees keik rahwast Ma peäl õnnistakse. Meie
 ollime Jummalast ärralahhutud; ennä! Kuida
 meie sinno sees ni kindlaste Jummalaga olleme
 ühte sanud! meie ollime kurratist teotud; ennä!
 kui wägga nüüd sinno sees auustud! meie ollime
 Jummalal wihha al; ennä! kui wägga nüüd sin-
 no sees armastud.

Oh! Kuida woib Jummal nüüd meie wasto
 wihha

wihha piddada? Kuida woib ta meie waenlane
olla? Kuida woib ta meid rikkuda, kes meie tem-
ma lihha ja werri olleme? üksti ei olle ial omma
ennese lihha wihkanud. Oise kui sinna, armas
Jesuse, nüüd tõsine Jummal ja tõsine innimen-
ne iggaweste jääd, nenda on Jummal sinno in-
nimeseksamisese läbbi meile kinnitanud iggawest
sobrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
gawest laste õigust, iggawest rahho Jummal ja
innimeste wahhel, et meie sinno sugguwõtsa olle-
me, ja kul sinno ommaksed ja wennad sinnoga
woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus!
sinna olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna
olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna
olled se õige te, mis Jesu pole juhhatub; Sinna
olled se iggawenne tõdde, mis meid õppetab; sin-
na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
mal omma armo annettega meile tulleb; Sinna
olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese
läbbi, mis meid õnsaks teeb; Sinna olled se igga-
wenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie
eist pallub, ja kes ishiennast täieks lunnastamisese
hinnaks meie pattude parrast on annud. Sin-
ello on innimeste walgus. Nende rõmustamis-
seks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled
Innimeseks sanud, et innimesed woiksid Jum-
mala lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna
minno süddames? Mis illus on so näggo; mis
armsad on sinno wisid ja kõmbed? Mis lahked
on sinno kõnne, sa keigeillusam innimeste seast?
Oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo
wend!

wend! ärra põlga mind; minno armastaja! ärra
 toggane minnust; mo pelgmees! wõtta mind
 wasto hõlde su-andmissega; mo süddame rõõm!
 ühhenda ennast minnoga, kinnita minno usko, et
 sinna tõeste ja täieste omma Jummalikko wer-
 rega mind olled ärralunnastanud, ja et sa omma
 innimesseksamisse läbbi minno wennaks sanud,
 kellel halle meel minnoga on keige minno hädda
 parrast, ja kelle jure minna keige waewa sees jul-
 geste woin tulla ja kowwaste abbi otsida. Keige
 ennamiste tulleta mo mele, et sa minno lihha ja
 werre issiennese sees ülle keikide taewaste, ülle
 keige Jaglide jummalikko au sisse olled tõstnud, et
 minna keik tühja illo siin ma-ilmas pean ärrapõl-
 gama, ja õige usko läbbi jo siin taewas ellama ja
 sedda au takkanoudma, mis sinno sees minno ig-
 gawessesse rõnuks mulle on antud ja walmis-
 tatud.

Oh wõtta, armas Jesuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hi ngada!
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

Üks Tänno-Palwo

Jesusse Kristusse kibbeda

Kannatamisse parrast / misga temma meel
 Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 Pal, kes sinna ma-ilma pattud olled ärra-
 kannud! ma tänwan sind süddamest sinno kibbeda
 Amen

Kannatamise ja surma eest, kui keige ma- ilma
hädä, se on keikide inuimeeste kurbdus, ahhas-
tus, wallo, kartus ja wärrifeminne sinno peäle
tulnud ja sinno- hing kurwaks sanud surmani.
Kes woib sinno hinge ahvastust ärramoista ja
üllesrääkida? Oh! sedda hinge hädä! oh sedda
süddame wallo! oh sedda waino jällestust! oh
sedda surma woitlemist! oh sedda werrihiggi!
mis tännalikkö süddamega pean minna sind was-
towõtma? Oh Issand! sa olled tõeeste keikide eest
surma maitsaud, se eest tännan ma sind, sa tru
südda. Ma tännan sind sinno allandikkö palwe
eest, kui sinna aedas omma palle peäl Jummalat
kunnardanud, ja isfiennast minno assemel Jum-
malale ohwriks annud. Minna tännan sind sinno
kõidikkude eest, misga sinna kui kurjateggia kin-
niseutud olnud, et sa mind weist iggawesse surma
paelust tahtsid lahti peästa. Minna tännan sind
sinno harwade pärrast, kui sind minno patto pär-
rast piitsaga lödi, minna tännan sind sinno sure
allandusse ja tassase mele pärrast, misga sinna
minno kõrkust, au-ahnust, wihha ja tiggedust ol-
led maksnud ja ärratasfunud. Ma tännan sind,
et sa omma risti- surma läbbi sest wümsfest ja hirm-
sost Jummalat kohtust mind olled ärrapeästnud.
Ma tännan sind sinno kibbowitsa kroni pärrast,
mis sa minno heaks kannud, et sa iggawesse au-
kroniga mind woiksid ehhitada. Ma tännan sind,
et sa kui üks ärranetud taewa ja Ma wahhel risti
peäl olled ponud, ja mind se läbbi sest iggawessfest
needmissfest ärralunnastanud. Oh sa pühha ih-
ho! oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
uus

illus palle! oh teie selged silmikesed! oh teie õnnistud käd! oh teie kassinad kõrvad! oh teie kaurid jallad! kuidas ollete teie keikpiddi minno patts parrast waewatub? Oh Jummal! kui suur on sinno wihha patts peäle, et sa omma aino sündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud? Oh Jeesus! kui suur on sinno arm minno wasto, et sa seest-ja wäljaspidi sedda ilmaräkimatta pörgo walio ni kannatlikko süddamega kannatanud, et minna ei piddand sedda iggawest surma nähha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno omma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud: Jessa, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad.

Ma tännan sind se kanna eest, mis sa Joannessele olled räginud: Wata! se on sinno emma. Käl sa wõttad ka minno eest murret piddada ja minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade parrast: Täanna pead sa minnoga Paradisis olema. Ma pallun siad, mõtle ka minno peäle ommas rügis, ja wiimse hädda sees te mulle paradisi uks lahti, et ma täie lotussega rõõmsaste süit woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda parrast, mis sees sinna olled küssendanud: Minno Jummal! minno Jummal! wiks sa olled mind mahhajätanud? Kinnita se läbbi minno usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Jessand ja minno

Jummal tahhad keigest hädast mind lahti peasta, ja mind õnneks teha.

Ma tännan sind so janno parrast, et sa ütelnud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno minno hinge õnne järele, ja kustuta minno janno sello-weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! Eitus ja tänno olgo ka sulle se rõõmsa sanna eest: Se on lõppetud! sest nüüd olled sa ka wiimise tinga Jummalala kohto ees minno ärralunnastamisseks maksnud, ja minno õnnistusse otsus on sinno käes. Separrast tännan minna ka wiimaks sind so wiimise sanna eest: Issa, sinno kätte annan minna omma waimo! Sest sinno surm on mind Jummalaga leppitanud ja minno surma ärraneelud, et ma ka omma Waimo sinno ja minno taewase Issa kätte woin anda, ja teema armo sees hingada iggaweste. Seddasuggust täielikko lunnastamisse hinda olled sa, taewane Issa, minno iggawesseks lunnastamisseks wastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse minna, waid omma hallastusse rikkust pattude andeks andmisse läbbi üllesnäidata. Sinno Woi Jesusse kallis surm toob mulle nüüd digust, kulu- tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõõmu, et ma hea melega woin keik pattused himmud surretada, ja minno Jesusse auuks waggadusse ja õnnistusse sees ellada ilmalõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tänno Jesale!

Kes meid sures waewas aitnud heldeste,

Kitus olgo järgest Jesussele ka.

Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilma-ma.

Jesand, heida armo meie peäle, Amen.

Tänno

Tänno-Palwe

Jesusse Kristusse Jummalä

Pöia röömisa üllestousmisse pärrast.

Dh! sa keigewäggewam, patto, kurrati, surma ja pörge ärrawoitja, Jesus Kristus! minna tännan sind süddamest sinno röömisa üllestousmisse pärrast, mis läbbi sinna surma käest woimust ärrawötnud ja huffaminnematta ello walgusse ette tonud. Sinno käes on nüüd surma ja pörge wotmed. Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawessfest iggaweste. Surma, kus on nüüd sinno odda? Pörge-hand, kus on sinno woimus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda woimust nende peäle meile olled saatnud. Sepärrast on minno südda römus, sest nüüd kestab mo au iggaweste. Täewane Jösa ei olle sind mitte surma sisse jätnud, waid ürrä kesse aia pärrast üllesärratanud ja iggawesse auauga kui kroniga minno heaks sind ehhitanud. Minna ollen nüüd töeste sinnoga üllesärratud, ja sinno sees üllestousnud, et ma ue ello sees pean käima. Sinna olled isfi töeste se üllestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei lähhä se surrema, et ta kül surreb. Sinna olled nende uskikkude ello, ja ei surre mitte, sepärrast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Oh minno Jösa sand! kuida olled sinna sure auga ommast hauast üllestousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waenlased kohkunud ja suurrt hirmo tunnud. Ulgaga omma söbradele, neile patto kahhetsewa Jungwitttele, olled sa ennast heldeste näitnud, ja Mariale üttele

ütelnud: Minne ja ütle minno wendabele:
 Minna lähän ülles minno ja teie Jesa, min-
 no ja teie Jummalajure. Oh! kui rõõmsaste
 olled sa parrast isfi nende jure tulnud, ja sedda
 rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled
 nendega sõnud ja ionud nende usso finnitusses,
 et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa
 rõmoga jahutanud. Oh sa helde, armolinne,
 rõmuis ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süd-
 damesse ja rõmusta minno waese hinge. Kuluta
 mulle ka, et sa Jummalaga armo, pattude andeks-
 andmist, õigust, woimust, rahho, iggawest rõmo
 ja ello omma ülestoumissse lähbi minnule olled
 saatnud, ja patto, surma, kurratit ja iggawest
 hukkatust ärrawoitnud, ja minno heaks kautanud.
 Nüüd anna armo, et ma süddamelikko pattust-
 põõrmisse lähbi ka waimolikful kombel pattusest
 ellust ülestoussen, ja sinno auuks eddespidi ühhe
 ue ja wagga ello sees woiksin ellada. Touse sinna
 minno sees ülles, rikku kurrati teud minno südda-
 mes ärra, ja wallitse omma Waimoga seäl sees
 kui minno hinge Kunningas. Kui nüüd selle
 Waim, kes sind surnust on üllesarratanud, min-
 no sees ellab, siis wõttab sesamma Waim, kes
 sind, minno Jesust, surnust on üllesarratanud, ka
 minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, se-
 parrast et ta seäl sees kui omma hone sees siin on
 ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno
 sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselletud
 ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinnoga au-
 sees awwalikkuks sama ja jama iggaweste.

Oh armas Jofand, JESUS KRIST!
 Sa toufid surmast ülles,
 Meid peästa surmast, kurratit;
 Meid hoia ommas sülles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik uut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

Üks Tänno-Palwe

Meie Jofanda Jesusse Kristusse
 rõõmsa taewaminnemise pärrast.

Du! sa keigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
 rõõmsa taewaminnemise läbbi Jummalala au
 parrema kääle olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratit, ma-ilma ja iggawest
 põrgo omma jalgade alluseks järjeks pannud.
 Kuida pean minna seddasuggust woimust ja wal
 litsust hästi käl kütma ja tännama? So olled
 meie pattude puhhastamist isstennese läbbi teinud,
 ja pärrast üllemaks sanud kui keik Inglid taewas.
 Sest sinno taewane Jessa on sind pannud istma
 omma parrama kääle taewas keige Würsti wal
 la, ja woimusse, ja wäe, ja wallitsusse, ja keik
 ülle nimme, mis nimmetakse mitte ükspäinis ses
 sinnates, waid ka tullewas ilmas, ja temma on
 keik sinno jalgade alla pannud, ja on sind pan
 nud Peaks koggodussele; et sa isstennesega keik
 piddid taitma. Müüd olled sa meie Pea, ja meie
 sinno

sinno liikmed ollene jo sinnoga ja sinno sees taes
waste asjade sekka seãtud. Nũũd tahhad sa om-
mad liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho ja
rdmoga tãita. Sa olled meie iggawenne surent
Preester, ja tahhad meid omma pũhha Waino-
ga woida. Nũũd woid sa nende palwed kuulda,
ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimise appi hũũde
wad, ja sinno peale lootwad. Et sinna nũũd,
kui meie Pea, taewas ellad, siis tommad sa om-
mal ajal meid so liikmed ennese jãrrele, et meie
seãl ollene, kus sinna olled, ja sinno au nãhha
same. Se peãle kodame meie, ja seinnatsi lotusse
jãrrele peab meie ellamine jo sin taewas ollema;
sest kus meie warra on, seãl peab ka meie sũdda
ollema, et meie sedda taffansuame, mis ãllewel
on, ja ei mitte sedda, mis Ma peãl on. Tomma
meie sũddamed ennese pole, siis meie palwega
jookseme sinno jãrrele. Anna meile pũhha him-
mude tiwad, siis meie jãrestikko õhkamistega
usso lãbbi lanname sinno pole. Oh! millal tullen
ma siina, et ma sinno palle saan nãhha? millal
saan ma omma taewaminnemist piddama minno
ja sinno Issa, minno ja sinno Jummalajure?
Tulle, Issand Jesus, ja wotta mind ennese jure.
Jah Amen.

Oh Jesule, so jãrrele

Meid tomma wãtgewaste,

Meid pũhhaõks te, et ellame

Kui õnsad iggaweste,

Amen.

Tänno-palwe

Se kalli pühha Waimo eest!

Mis Kristus meile saatnud.

Oh minno kallis Issand Jesus! kuida woin minna sind kül tännada se sure jummalikko ja kalli anni pärrast, mis sinna meile olled tootanud ja ütelnud: minna tahhan omma Waimo wäljawallada keige lihha peäle/ et nemmad peawad kossuna kui rohhi jõe äres. Jahhuta minno ärrakuinud südda omma Waimo kui ello weega, et ma woiksin head wilja sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta minno südda õiges uskus, armastamisses, palwes ja Jummalala kitusses, et so Waimo aunid minno sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha Waim! sa kallis Jummalala tulloke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummalala hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha Jummalala sõrm! kirjota omma kässo-sanna meie süddame sisse. Oh sa wäggi üllewel kõrges! kinnita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo-õlli! rõmusta meid meie kurbdusse sees; sa soe wihmoke! kossuta meie ärranärsitud südda-med. Oh Jesus! walla meie peäle rohkeste sedda õige palwe Waimo, kes meie eest ja meie sees pallub ilmaräkimatta õhkamistega, ja kes meie waimoga tunnistab, et meie Jummalala lapsed olleme. Kasse tedda meie sees allati õhkada: Abba, aita armas taewane Issa! et meie-sest palwest woiksimme tunda, et so Waim meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse, hea nou ja

Jum-

Jummala kartusse Waim. Ta tehko meie süddamed selle kolm-aino Jummala honeks; Ta sünnitago meid ue sündimisse läbbi ueks lomaks Jeesusse Kristusse sees. Oh sa iggawenne Waim! põra meie süddamed sestinnatsest ilmalikkust elust ärra iggawesse ello pole. Eh hita meie sees Jummala riki ülles, mis on õigus, rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Jesanda Jeesusse tootust möda õppetä, juhata, kinnita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle meie eestkostja, abimees, nou-andja, wäggi, meie hinge walgus ja rõõm keige kurbdusse sees. Olle meie waimo wäggi, et meie need lihhalikud himmud ennese sees woiksimme lämmatada, et sinno hea Waimo wiisid ja kumbed agga meie sees woiksid koskuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kurwasta ehk enneseft ärra ei aia, waid ja meie süddamesse, ja ella meie hinge sees sesinnatse ja tulleswa ello sees. Sinna au Waim, hinga meie peäle, ja anna meile Jummala au nähha siin uskus ja waimus ja seäl iggawesses ellus.

Oh Jesa, helde jaggaja!

Oh! kule palwed armoga

Ja sedda annet anna:

So waimo meile läkkita,

Siin temma läbbi juhata,

Ja taewasse meid kaäna;

Amen.

Patto tunnistusse Patred/
 mis sees meie ommad pattud Jummalale otte
 tunnistame, andeks-andmist
 ja ello parrandamist Jummalale kääst
 pallume.

SH! sa suur Jummal, minno Eoja ja õnne
 teggia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
 et ma kül sinno sarnatseks ja so kumbede iärrele
 õllen lodus, ogga et ma, parrago Jummal! sed-
 da õnne õllen ärrakautanud ja kurrati sarnatseks
 sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja
 waimo wiisid, kumbed ja joned. Minna wihtan
 sedda, mis ja, armolinne Jummal, mind käästid,
 ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hing
 waenlased tahtwad, et ma õmma hinge hukatus-
 seks pean teggema. Mi suur on mo patto hädda
 ja kurjus. Ep õlle mul õigust, ogga pühitsust;
 ussust minna ei tea, armastus on mo süddamest
 ärrakustnud. Sest õllen minna hirmsaks ja rop-
 püks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se
 Feigepahhen weel on, et ma õiete ei tunne, kui
 suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma õllen
 holeta õlnud ja ei mõtle õiete sinno heateggemiste peäle.
 Ma saaksin sinno ärraleppida ja mo pattuse
 peästetud. Mo südda on kowwa ja ei karda sinno
 wihtu, ja ei mõtle õiete sinno heateggemiste peäle.
 Hallasta sinna, oh tru Jummal! mo sure sügge-
 duse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
 ha Waim peksko ruskus mo süddant, et ma õp-
 pün tundma õmmad pattud, neid süddamest
 lahhetsema ja nurma. Riisu mind wäggis kur-
 rati riigist; anna mulle Jeesuse Kristusese pärrast

mo pattud andeks; pesse mind omma Põla werrega puhta's; linnita mind, et ma kurrati ja patto wasto pannen, ja neid wihtkan. Oh! mo helde Jõsa, heida arms minno peäle, ja wotta mind armoliikult jälle omma's lapses wasto. Eh minna kül ollen sind ärraunnustanud ja mahhajatnud, siiski ärra unrusta mind mitte ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata te's minno pattude peäle, waid wata Jeesuse Kristusse kannatamisse ja surma peäle, ja selle pärast tule mo palwe, Amen.

Uks teine Palwe.

Oh pühha ja helde Jõsand Jummal! minna tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks päimis patto sees sündinud ja ilmale tulnud, waid ka omma ristmisse seädust mitmesuggusel wiisil ülleastnud ja mahhajatnud, sest et ma süddame liikus kartusses ja armastusses sinno ees ep olle ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma kurrati ja pattuse tahtmisse järrele silma himmo, lihha himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma se pühha ja head tahtmist omma hinge õnnistusseks ollekjin tähhele pannud, ja omma pattust iihharisti ponnud himmo ja ihhaldamisega. Anna mulle arms, et ma omma põhjatumat kurjust ja hinge hädda keigest süddamest õppin tundma ja tawhetsema. Ärra nuhtle mind omma waest last mitte omma kange kochto järrele, waid olle mulle armolinne Jeesuse Kristusse omma Põla pärast, ja puhhasta minno südda temma werrega, et ma se läbbi wiiskjin sinno mele pärast olla ja jada igawest. Sata müüd ka minno hinge sees ühhe

pühha hirms ja tüddi keige pattuste himmude,
mõttede, jannade ja teggude wasto, et ma omma
ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Je-
susse Kristusse omma allandikko, armolisse ja
tasfase õnnisteggia jälgede sisse astun, ja temma
jäärrel káin omma ello otsani. Kule mo palwe
selgest armust, Jesusse Kristusse mo armsa Is-
sanda ja õnnisteggia párrast, Amen.

Üks Palwe, kui sa tahhad

hásti ja hinge kasuks Jesusse laua jure tulla.

Dõ! armas Issand Jesus Kristus, mo hinge
karjane ja õppia, sinna olled ütelnud: min-
na ollen se ello leib, kes minnust sööb, sellel ei pea
náлга ollema, ja kes minno sisse ussub, sellel ei
pea il janno ollema. Minna tullen so jure, ja
pallin allandikkult, et sa tahhaksid mind walmis-
tada ligiks wodraks sesannatse taewalikko õhto-
sõmaaja jure, ja mo hinge rõmustada, ja õige
tee peäle juhhatada. Anna mulle armo minno
patruo süddamest ja tõeste tunda ja kahhetseda,
ja ehita mind se õige usso pulma-riidega, et min-
na se lábbi woiksin nouda, wastowotta ja hoida,
mis sinna omma kannatamisse, surma ja ülles-
tousmisse lábbi mulle olled saatnud, et ma nenda
woiksin õige wodras so laua jures olla. Anna
minnule üks südda, mis allandik on ja pea lep-
pib, et ma heal meel andeks annan neile, kes
mind kaetsewad ja wihkawad. Ritku mo südda-
me seest keik riigedusse ja wihha jured, ja istuta
mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna keik
innitressed sinno párrast armastan. Sinna ol-
led isse ütelnud: haidegele lähhab arsti tar-
wis

wis, ja mitte terwerrele. Minna waene ollen haige, aita ja te mind terweks hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keit, kes teie ollete koormatud ja waewatud; minna tahhan teile hingamist sata. Oh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wõtta neid minnalt ärra, ja peästa mind sest patto koormast: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pinne, walgusta ja te targaks mind: ma ollen waene, te minno hinge rikkaks: ma ollen ärrakaddunud, otsi mind: ma ollen patto läbbi huffamoistetud, te sinna mind õnsaks. Mo kallis hinge peigmees, Jesuke! peästa mind mo ennese tahtmisest ja wõtta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada, isseenneses sünnen minna; sinno sees ollen ma õige, isseenneses ollen ma pattune; Tulle sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, ello, õigust, heldust ja hallastust. Oh! kallis Jesuke, mo hing on sinnota surnud, te sedda elawaks, temma on haige, te sedda terweks: mo südda on paljas keikist häist kumbedest, täida sedda õige usso, armastusse, allandusse, pühha hinimude ja keikide hea kumbedega, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad, omma hinge ette murretseda, sinno jurest ilma karmwalusseta keige pattude wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jäda, kui sa olled ütelnud: kes minno lihha sööb ja minno werd joob, se jääb minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda üllesärratada wiimsel päwal. Balmista mo hinge nenda, armas Isand Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja üllestoustmisse pärrast, Amen.

Üks teine Palwe.

DH! minno armas kallis Onnisteggia Jeesus Kristus, ma tännan sind süddamest, et sinna mind omma kshheda surma ja kannatamisest läbbi kalliste olled lunnastanud, ja sefinnatse sure armo mällestusseks ühhe õhto. sõmaia seädnud. Arra lasse mind agga korrä parrast ühhe holeta süddamega omma lauale tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patta eho sissä tahhab jada, ei sa kasso sinna lauast, waid sõõb ja joob enesele suremat hukkatust. Separrast waimista minno süddat, et ma omma patta hädda ja süddame kurjust woiksin diete tunda, süddamest kahetseda ja wihkada, ja sinno käest abbi ja wägge patta wasto otsida, ja nenda sefinnatse armo sõmaia läbbi omma usko kinnitada, sinno ristihä melega ennese peäle wõtta iggapääw, ja so tahtmisse järrele ehada, kunnit ma sinno aurikl sinnoga pallest pallest ühte saan. Kule mo wäese palwe omma lõpmatta armo parrast, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jeesuse ihho saad.

DH! terre tullemast, armas Jeesus, omma pühha ihhoga! sefanna sõõtko ja tehko mind ka pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Elit:

Jesand Jeesus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õiges uskuse iggawesses elluks, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jeesuse werd jood.

DH! terre tullemast, armas Jeesus, omma kalliwerega; sinno werri pesko mind puhtaks kigest minno pattust. Ma tännan sind, et sa

all

olled mo jure talnud; ja nüüd iggaweste ka minno sisse, Amen.

ELU:

Jesand Jesus, sinno kallis werri Einnitags mo nõdra usko iggawessesk's elluks, Amen.

Uks Tanno, kui sa olled auhaste Jehuse Laual olnud.

SH! armas Jesand Jesus Kristus, ma tännan sind süddamest, et sinna mind omma kalli ihho ja werrega olled sõotnud ning jootnud. Ma tännan sind keige sinno armso eest, et sa minno heaks olled inimesesk's sündinud, mo pattude pärrast surma wasto wõitelnud ning werd higgistanud. Ma tannan sind ka keigest süddamest, et sinna mo sa pärrast wõtsid kannatada teik hädada, waewa, ahhastust, hawad, testust ja naero, kibheda kibbowitza krsni ja muud wallo, et sinno wasto silwi süllitati, et sind risti lödi ja hirmsaste sormati. Ma tännan sind keige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalala kange käss woistis ja kässis, ja olled mo parte süüd määsnud, teowase Jssaga mind leppitanud, ja nenda minnule saatnud pattude andesk's andmist, iggawest digust, pühha Waino abbi ja iggawest'ello. Keik seki a head tahhad sa omma kalli öhro-sõmaaiala läbbi minno mele tulletada. Kuida olleksid sinna armas Jesand Jesus, minnule woinud kallimat armso panti anda? Anna mulle armso, et ma seki da head ial ei unusta; sinno pühha ihho ja werri pühhitsego ja õnnistego mo ihho ja hinge, peäsk's mind keigest rummaluss'ist ja hoide mind ab

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteg-
 gia, ella sinna mo sees, ja sata wälja mo süddame-
 seest keik kurjad patto kumbed, et minno südda-
 üksipäine sinno hone woiks olla. Sinna kihlad
 ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunninglik-
 kus emmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte
 ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kad-
 duwa patto rõmo läbbi sedda suurt au kautada.
 Ehita mo hinge waimolikke ehtega, kange usso,
 tullise armastusse, põllewa lotusse, kalli allandus-
 se, pühha kannatusse, tassase mele ja süddame-
 likko palwega, et minna sind üksipäine, armas
 Jesus, iggatsen, ja sinnoga ühhes ollen, sõgo ehk
 jogo, maggago ehk walgago, ellago ehk surrego
 minna. Olle minno sees, et ma woiksin sinno sees
 olla, sinnust rõkida, laulda, ja allati sinno peäle
 mõttelda, õige usso sees siit ilmast ärvalahkuda,
 wiimisel päwal rõmoga ülestousta, ja iggawesse
 rõmo sisse sada, Amen.

Üks Palwe pärrast pühha õhto-sõ-
 maega, misga meie ello parwan
 damist pallume.

SH! minno kallis õnnisteggia, Jesus Kris-
 tus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja wer-
 ri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parranda-
 misseks. Sinna, oh armas Jesus! kes sa olled
 pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tuled
 mo waese pattuse jure; anna omma armo, et
 ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks,
 õigeaks, waggaks ja armolisseks, et ma rammo
 ja wägge saan nenda ellada, kui sa olled ellanud,
 ja

a et ma kälñ sinno jälge sees. Anna mulle üks nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisuggune tahtminne, mis sinno tahtmissse järrele on, üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesuke! woiks asset olla. Anna, et ma sinnust tinnipean, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sinna miano sees, te omma tõ minno sees. Eh hita mo süddame pühha kartussega, mo hinge tullise armastussega, mo mele ja mõtte tõssise allandussega, et ma ma-ilma asjad ärrapõlgan, ja jummalikke asjade järrel iggatsen, patts wihkan, ja õigust armastan. Ritku mo süddame seest ärraliga peatoidusse murret, lihha-himmo, silma himmo ja kõrk ello, sesinnatse ilma lusti ja rõmo, ja keik ligajulgust. Istuta agga minno sisse keiksuggused pühhad kõmbed ja joned. Hoia minno su, et temma wallet ei rāgi; mo silmad, et nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad, et nemmad ühtegi hurjatumat sanna, egga häwõtumaid, ei jölledaid kõnnesid, egga naljabeitmist ei kule; mo käd, et nemmad kurja ei te; mo jallad, et nemmad patts tee peäl ei kõnni; ja keik minno liikmed, et nemmad sedda takka noudwad, mis hea on ja et ma sedda wiisi sinno läbbi, oh helde Jesuke! keigest pattust lahti ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Üks Palwe, mistga pallutakse, õiget ja tõssist Usko.

REigetõaggetam ja armolinne Jummal, ma kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda omma

ma pattuse sünt kuisse läbbi koggone on ärrerik-
 kutud, tomma on usk matta, ilma lotusseta, ja on
 merre laenede sarnane, sest et ta ikka kaksipidbi
 mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha
 sanna diete wastowotnud, egga se peäle lootnud.
 Anna, armas Issa, sedda patto mulle andeks, ja
 ärra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled äh-
 wardanud, et need peawad ärranetud ollema,
 kes innimeste ehk mu asia peäle lootwad. Et
 agga innimene isseennasest ei woi Jumala
 mele parrast olla, siis pallan minna, helde Is-
 sand, te puhtaks mo südda õige usso läbbi keigest
 kaksipiddimõtlemisest, ebba usjust ja tühjast lo-
 tussest, et ma mitte innimeste egga ma ilma au-
 ja rikkusse peäle ei loda. Süta mo süddames se
 õige usso, et ma sind õppin diete tundma, sinno
 sanna usma, ja kindla lotussiega wastowõtma,
 mis sa olled ommas armast Jesusse Kristusse
 läbbi tootanud. Ärra polga mo nõdra usso mitte
 ärra, waid kaswata ja kindla sedda. Ärra mur-
 ra sedda rõhutatud pillirogo, ja ärra kustruta sed-
 da suitsejat tabti mitte koggone ärra. Oh Jesus
 Kristus! Jumala Poeg, sa keige illuam hinge-
 peigmees, kihla ennast usso läbbi mo waese hinge-
 ga. Ja sinna minno sisse, sest sa olled usso läbbi
 minno parrast, ja keik, mis sa olled reinud ja
 kannatanud, tulleb minno heaks. Oh pühha
 Wain! mo õppia ja juhataja, sada sinna mind
 Jumalaga iälle ühte usso läbbi; ydra mind
 alle ümber temma pole. Istuta mind Jesusse
 Kristusse sisse, et ma kui üks taewane taim tem-
 ma sees hakkan kaswama ja temmast rammu ja
 wägge

wägge saan. Uenda need jummalikkud kumbed
 minns sees, ja te mind usso läbbi ueks lomaks.
 Arra lasse mind muud ühtegi mõttelda, räkida
 egga tehha, kuid sedda ükspäisis, mis ussust tul-
 leb. Kinnita mind, et ma usso sees kurrati, ma-
 ilma ja omma pattuse lihha kiusatusse wasto see-
 san, nenda et ma woimust nende peäle saan, ning
 sel wiisil keelmatta Jummalat rikis ellan, ning õn-
 laks saan, Amen.

Üks palwe, mis sees meie südamelikke ar-
 mastamist Jummalat ning omma liggi-
 messet wasto pallume.

Selde ning armolinne Jummal, oh! kui kullin
 on minns südda, kui tühhi on temma sest
 jummalikkust armastussest. Kõl ma armastan,
 parrago Jummal! sedda kurja maailma ja tem-
 ma kumbed ja wiisid. Ei ma armasta isseennast
 mitte nenda, kui sa olled käsknud, waid omma
 kurja süddame nou-andmisse järrele. Oi kur-
 jaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda
 armastan, mis mind hukka satab, agga sind,
 minno helde Jummal, ei moista ma mitte ar-
 mastada ülle keige asjade, egga omma liggimest
 kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket
 patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle
 minno peäle, wis so fanna sees on kirjotud, et se
 peab ollema ärranetud, kes Jeesust Kristust ei ar-
 mastata. Tulle siis mulle appi, oh helde Jõsa! ja
 kustuta ärra minno sees leik armastamist, mis
 sinno käest ei tulle. Arra lasse mind siis mitte
 armastada sedda maailma egga ühtegi sest, mis
 seal

seäl sees on. Sütta agga mo sees sedda pühha armastusse tullofest, et ma sind hakkän keigest süddamest ja ülle keige asjade armastama, se parrast et sa olled keigeillusam, keige parras, ja keige-maggusam, et sa olled armastusse hakikas, ja heldus, pühhitsus ja õigus isse. Olgo siis minno hing, südda, meel ja moistus sinno parrast, et ma ühtegi ei mõtle, tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäinis sedda, mis sion tahtmis- se ja mele parrast on, ja sinno Waim minno sees wottab tehha. Lasse mind so armastamis- se parrast mahhajätta sedda, mis so tahtmis- se järrele ei olle, nenda et ma hea melega keik hädda ja wae- wa kannatan. So armastamine tommago mind ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja ig- gaweste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä- le mõtlen, sinnust rägän ja sinno järrele iggatsen. Olgo, armas Jessa, et ükski ei woi sind armas- tada, kui temma liggimest ei armasta, siis rüida ka minno süddat armastusse ja heldussega om- ma liggimesse wasto, et ma tedda armastan kui isseennast. Alita siis, et ma omma liggimessele head sowin, temma eest pallun, tedda mainitsen, nomin, rõmüstan ja keiksuggust head temmale teen, ja ennast hoian, et ma temmale ühtegi pah- handust ei anna. Arra lasse mind mitte üks- päinis neid armastada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et ma neid ka armastan, kes mo waenlased on ja mulle kurja tewad. Alita, helde Jessa, et ma neile hea melega andeks annan, nende eest pal- lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
 heateggemiste läbbi saaksid ärravoidetud, ja
 ommaist wihhafest süddamest peästetud. Keif
 sedda head te mulle, helwe Jummal, omma sure
 armo pärrast, Amen.

Uks palwe, mis sees meie pallume Kanna-
 tuuse ehk ühhe kannatlikko jüd-
 dame pärrast.

SH! armas Jesand, Jesus Kristus, sa olled
 se kannatlik Jummalal Tal, kes hädda, wae-
 wa, teotust, surma ja risti-surma inimeste
 pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saak-
 sid iggawesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind
 süddamest, et tulle minno sisse ja õppetä mind
 ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
 hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid ma
 tahhaksin kõi erneminne omma kurja süddame
 neu järrele ellada, et ma saaksin sin ilma peäl
 rahhud olla, ja et mo käsfi ajalikko asjade sees
 woiks hästi kääia. Mis pean ma ütlemä? ma
 ollen rummal, ja ei moista, mis mulle heaks
 tulleb. Sinna agga sa tru Jummal, olled se
 keigetargem Issa, ja moistad lapsi kaswatada.
 Yrgo sündko siis mitte minno tahtminne, waid
 te sinna minnoga nenda, kui sa isse tead mulle
 hea ollemad. Kinnita mind, et ma keif sinno
 käest wastowõttan ühhe kannatlikko süddamega,
 ja et ma sinno wasto ei nurriße. Uita mind oma
 ma armoga, et ma sind ilma katwalusfeta tän-
 nan, ku sa mind omma ristiga ennese sarnatseks
 wõttad ehha. Õppetä mind meles piddama,
 et ühtegi ei woi mulle ilma sinno tahtuisfeta sin-

Dida. Easse mind keige hädda ja waewa sees
 siiski rõnne olla. Keigeennaruste pallun min-
 na, helde Jesuke, sinno käest, hoia mind, et
 minna mitte ei söima, kui mind söimatale, et
 ma mitte wasto ei lö, kui mind lüakse, et ma
 mitte kurja ei maksa kurjaga; waid aana ar-
 mo, et ma sinno tahtmissese pärrast keik kannatan
 tassase melega, ja ennast weel surema risti,
 teotusse, waewa ja ahastusse arwan wäärt
 olleraad. Rõnusta mind sel aial omma kannat-
 tussie läbbi, ja te mind omma risti läbbi püh-
 haks ja puhtaks keikist pattust, ja igg weste
 õnjaks, Amen.

Ühhe haige innimesese Palwe.

Dh! helde ja armolinne Jummal, sulle tun-
 nistan minna ja kaeban, et minna ep olle
 tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma
 sanna sees olled kästnud; waid ma waene ollen
 omma kurjade himmude järrel ellanud. Dh!
 mis kurb on mo südda, et ma nisuggune ollen
 olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õi-
 gusse pärrast sedda haigust olled mo peäle pan-
 nud, et ma pean omma patto hirno ja hädda
 õpima tundma, ja sinno käest abbi otsima.
 Sa õige Jummal moistad kohhut mo peäle, et
 mind ma-ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa
 tulletad mo mele sesamma haigusse läbbi, et ma
 surrelik ollen. Peästa mind, helde Jessa, enne
 kui ma surren, minno patto häddast. Ous se
 so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema,
 siis sandko sinno hea tahtminne. Hoia agga mo
 hingo

hinge kurtjade kiusatuste eest. Olgo se haigus minno hinge õhhuks ja rohhuks, et mo hing seft parramaks saaks. Hõia mo süddame, meele ja motted Jummalala rahho sees. Oh! heida armo minno peäle, seft sa olled mo Loja, ärra rikku omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma tõbbi, siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jälle, seft ma ollen rammoto. Oh! sa Jummalala Poeg, Jeesus Kristus, wõtta sinna mind isse arstida; wähhenda mo wallo ja parranda mind omma pühha hawande läbbi. So pühha kannatus ja surm olgo mulle ello rohhuks. Ous agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad seft kurtjast ilmast ärrakorristada, pihl siis aita mind omma pohjatuma armo pärrast, et ma õnsaste siit ärralähän ja nenda surmaga woitlen, et ma sedda ärrawoidan, Jeesus Kristusse surma ja surma-woitlemisse pärrast, Amen.

Tänno-Palwe / Kui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jõsa, minna tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirms annud mo pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Müüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust põõrda. Alita siis, helde Jõsa, et ma ue terwissega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinro pühha Waim ellago

nüüd minno sees; temma wallitsego mind, let ma teys ma ilma wisid ei armasta; waid et ma woikjin sinno omma olla, ja so tahtmissse järrelle ellada. Se ka termeks mo waese hinge, ja haäka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees koskun ja wäggewamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jummal, iggaweste kita ja tännada, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe /
Eui surm liggi jouab.

DH! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Jäsa, et hallasta mo waese peäle, nenda eui üks isä omma laste peäle hallastab. Mõt-
le se sanna peäle, mis sa olled üttelnud; minno hallastus on suur. Mõt-
le se peäle, et so armas Poeg Jesus Kristus minno pärrast on innimes-
seks sündinud. Mõt-
le se peäle, et sa omma aino sündinud Poia olled annud, et keik, kes temma sisse ussuwad, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse usso sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wotta mind wasto ommaks lapses. Oh Jäsand Jesus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wotta mind ülles omma maiasse, mõtle omma surma hädda peäle, ja aita mind mo surma häddas, et ma sind ärra ei unnusta. Ülle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga
woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! min-
no tru karjane, ärra jätta omma lammast riah-
ha, kelle parrast sa olled omma ello jännud.
Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind
saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse.
Oh pühha Waim! mo ainus abbimees feige
mo hädda sees, tulle nüüd appi, kinnita minno
usko, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda.
Hoia mind kurja waimo kiusatuste eest, ja ärra
lasse mind mitte surma hirno tunda. Kul löp-
peb ärra mo meel ja moistus, siis õhka sinna
lõpmatta minno süddames, ja rõmusta mind
ühhe õnna surmaga Jeesuse Kristusse kannatus-
se, wallo ja surma parrast. Amen.

Palwe feigesugguse Hädda Aial!

Arnas Issand Jummal, keik on õige, mis
sinna teed. Sa olled meile tunnistanud,
n is meile õane ehk hukkarust, ello ehk surma,
head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
sama, ello ja had takkanoudma, sind armas-
tama, ja janno sanna kuulma. Agga meie olle-
me, parrago Jummal! kurja armastanud, ja
head ärrapõlanud, ja nenda wasto õksa teinud,
et meie so pühhast tahmissest ei olle holineud,
waid omma kurja meelt möda ellanud. Se-
parrast on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna,
arnas Jummal, keik sedda willetsust meie nuht-
lusseks ja ka meie heaks ja hinge parrandamis-
seks meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde
Jummal! olleme meie wihhastanud omma kur-

ja kumbede ja teggudega, eunnange kui meie wannemad. Mis siis inimesed ommas ellus nurrisewad? iggaüks nurrisego omma pattude wasto, kiusago ja katsugo omma ello ja rõõd, ja nenda tõstikem ommad süddamed ja käd Jummal pole ja üttelgem: Meie, meie olleme patto teinud ja sanna kuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, õige Jummal, nüüd mitte armo heitnud, waid olled omma wiha meie peäle otsego wäljawallanud. Oh Issand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja häbbendamennast omma efsitusse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäart, sest et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled kästnud, ja sepärrast on sesunnane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Issa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannemate pattud ja jummalakartimatta ello, ja palume sind süddamest, anna meille armo, et meie neid woikime diete tunda, kahhetseda, ja wihkada. Helda armo meie waeste peäle omma sure hallastusse pärrast, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud: Issand on kannatlik, armolinne ja ustaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks keik üleastmised ja pattud. Sepärrast kule nüüd meie palwe, armas Issand Jummal, ja olle meile armolinne; ehhta jälle ülles, mis on ärrarikkutud, ja parranda meid. Pora

Omnia wihha ärra: ja ärra lasie sedda mitte eddasi minna. Wotta meid waggaks ja pühhaks tehha, et meie jouakfime süddamelikko palwega keif hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Põra ennast jälle armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jesusse Kristusje meie õnnisteggia pärrast, Amen.

Palwe Sõa ja Waeno Aial.

Selle kolm aino Jummal, Jesa, Pota, ja pühha Waino nimmel, Amen.

Armad inimessed, et Jummal Jesand ei olle mitte ükspäinisi käsennud palwet tehha, wad ka on ma kalli ja tõssise tootusse pärrast hädda aial tõeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tullet; sepärrast on wägga tarwis, et meie selfinnatsel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi otsime, tedda keigesugguste heateggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks õnnad heateggemissed kaswatada, ja keif nuhtlussed, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända. Sepärrast üttelgem su ja süddamega Prohweti Danieli ramato ühheksamast peatüklist 4:19. salm.

Di! Di! Jesand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käsjud piddawad. Meie olleme patto ja illekohhut teinud, ja dälaste ellanud, ja wastopannud, ja so käskest ja so kohtoseädusst ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste nende prohwetide sanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmel meie kunningatte, meie würestide, ja meie wannematte wasto rääksid, ja keige se Ma rahwa wasto. Sul, Isand, on õigus, agga meil on häbbi silmis, nenda kui tannaapä on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israell, mis liggi ja kangel on keige made sees, kuhho sa neid olled ärralükkanud nende wallatusse pärrast, mis nemmad so wasto teinud. Isand, meil on häbbi silmis, meie kunningattel, meie würestil, ja meie wannemil, et meie so wasto patto teinud. Isandal meie Jummalal on haltastus, ja andeksandmissed, ehk meie käl temma wasto olleime pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud Jehowa omma Jummalahäält kuulda, et meie olleksime káinud temma káas'õ õppetusse sees, mis ta meie ette pannud omma sullaste nende prohwetide läbbi: Waid keik Israael on sinno ülle káas'õ õppetusse láinud ja ärralohkunud, et nemmad ei wõtnud so häält kuulda; sepárrast on meie peäle wáljawallatud se sajatamine ja wanne, mis Jummalal sullaste Mofesse káas'õ õppetusse ramatusse on kirjotud, et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad, mis ta rákinud meie peäle ja meie kóhto-wannematte peäle, kes meie peäle kóhhot moistsid, et ta meie peäle suurt õnn tust pididi saatma, mis saggust ei olle sündinud keige se rahwa al, nenda kui Jerusalemmas sündinud. Kui Mofesse káas'õ ramatusse kirjotud, nenda on keik se õnnetus meie peäle tulnud;

nud;

nud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma
 Jummalä pället allandlikkult pallunud, et meie
 olleksime ommast üllekohto wiisidest pöördnud, ja
 sinno töt tähhele pannud. Sepärrast on Je-
 howa wapper olnud se õnnetussäga, ja sedda
 meie peäle saatnud; Sest Jehowa meie Jum-
 mal on õige keige omma teggude sees, mis ta
 teinud, et meie ten ma heält ei mõtnud kuulda.
 Ja nüüd, Isand meie Jummal! kes sa oled
 omma rahwa Egiptuse maalt wäljatonud tug-
 gowa käega, ja enne ele nimme teinud, nenda kui
 on rännapä: Meie olleme patto teinud, ja dälas-
 te ellanud. Pöörgo, pallun ma, Isand! so
 tri hastus ja so tulline wiikka so liinnast Zerusa-
 le mast taggasi, ja so pühast mäest, keik so suurt
 õigust mõda: Sest meie pattude ja meie wanne-
 mate üllekohto teggude pärrast, on Jerusalemi
 ja sinno rahwas teotusses saand keikile, kes meie
 ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie Jummal!
 omma sullase palwe, ja temina allandlikkud pal-
 lumissed, ja Isanda pärrast lasse omma palle
 paista omma pühha paiga peäle! mis on ärra-
 härwitud. Võra, meie Jummal! omma kõrwa,
 ja kule, te ommad silmad lahti, ja wäta meie sure
 ärrahärwitamisse ja se liinna peäle, mis peäle so
 nimmi on nimmietud: Sest meie ei heida mitte
 omma sure õigusse pärrast ommad allandlikkud
 palwed so Valle ette mahha, waid so wägga sure
 hallastusse pärrast. Isand kule, Isand anna
 andeks, Isand panne tähhele, ja te sedda, ärra-
 witi mitte, issi ennese pärrast, mo Jummal! sest
 so nimmi on so liinna ja so rahwa peäle nimmie-
 tud.

Palwe Rahho värrast.

Oh! Issand, Jesus Kristus, sinna iggawem
 ne nou-ja rahho-andja, sa oled meie wai-
 molikko rahho saatnud: se eest oligo sül, Jesu a
 puhha Waimoga kitus-ja tänno iggawem. Sa
 wilew meid slit sadike aiallikko rahhoga õnnistanud;
 agga meie ei õke sedda sinno suurte heateggemist
 mitte nenda, kui kshhus on, moõsinud, egga sulke
 se eest au annud, waid se läbbi mitpiel wiõil hole-
 tumaks lainud. Sepärrast on ka sinno wiõha
 meie peäle õige, et sa meid sõa ja arwalikko wa-
 noga nuhtled. Anna meille, oh Issand Jesus!
 andeks meie tännamatta kumbed ja keik muud
 pattud, misga meie sind õlleme wiõhastanud, ja
 näita meille omma kalli armo, sest et sinna õled
 nende abbimees, kes so peäle lootwad. Wata
 meie ei loda õmitte omma raud-ehke sõa-riistade
 peäle, sest keikide innimeste abbi on tüõhi. Agga
 sinna, wäggede Issand, õled meie abbi, sa kei-
 gewäggewam sõddamees ja keitsia hädda sees,
 jinnoga tahhame meie ommad waenlased mah-
 halua, ja sinno nimmel tahhame jalge alla talla-
 da neid, kes meie wasto pannewad. Anna meie
 sõawäele õõne ja woimust merre-ja Ma peäl.
 Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri,
 et temmale õõtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale
 õõne, so parram kãssi finnitago tedda, et ta
 sinno wãe läbbi omma waenlaste peäle woiks
 sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hoia
 tedda kui filmaterra keikide salaja takkakiusa-
 miste ja arwalikko peãletullemisse ja kahjo eest.
 Anna temmale woimust, ja sada temma nouud
 Forda

Korda, ja kauta ärra meie waenlased so wägge-
wa käre warre läbbi, ja lasse nende nouud tübia
miina. Olla üks tulline müür meie Ma ja lin-
na ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe
leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi
kahjo egga willetsust. Tuhhata meid sinno nou
jäärle, ja wotta meid armust wasto. Ja et
sinna üksi sesamma olled, kes soale keiges ma-
mas teeb orja; sepärrast lasse omma rahho mös-
ted meie, ja keige omma risti-koggodusse peäle
paista. Anna keikile kunningattele, ja üliematte-
le moistlikko süddant, et nemmad õppiwad moist-
ma, mis suggune suur ja kallis warrandus rahho
on, et nemmad sedda sure holega wotta ksid nou-
da. Tuhhata nende süddamed, sest need on sinno
käes, et nemmad wotwad ussinad olla leppitama
ja rahho teggema. Onnista ka keik nouud ja
mõtted, mis selle pärrast petakse. Anna oh Jē-
sand, rahho omma male, õnne ja abbi keikile sei-
justele, et meie sind, kes sa olled armastamis-
ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
ja wimaks pärrast sedda ello se iggawesse ja tae-
walikko rahho sinno jummalikko au sees orjata
näha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho! armoga, Oh Jummal!
meie aial, kes meie eest woib sõddida, Epi olle
ükskümaial, kui üksnes sinna Jummal.

Vast' meie! Ma wallitsejal Head wallitsust ka
olla, Et wsime rahho temma al Ja hinge toidust
sada, Sind, armas Jummal! karta. Amen.

Nakwe

Palwe Nälja Aial.

DH! Feigewäggenam, armolinne Zummal, sinna ütled: kui minno rahwas tahhaks minno sanna kuulda, ja minno tede peäl kääia, siis tahhaksin minna neid feige parrama nisso ehk wiljaga söta ja meega neid täita. Sinna olled ka feik Ma wilja Zesusse Kristusse läbbi õnnistatud, ja selgest armust murretsenud, et maad ja põllud, mis pattude parrast peaksid ohhakaid ja kibbowitso kasmatama, peawad head wilja kandma; ja sega tahhad sa feik innimesed õpetada, et nemmad peawad moistma, kui helde ja armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad sind ülle feige asjade kartma, armastama, ja ükspäinis sinno kääst ihho ja hinge hädda sees abbi otsima ja sinno kääst ükspäinis abbi ootma. Et sinna agga ka üks õige ja pühha Zummal olled, siis olled sa ahwardanud, et sa innimeste tännamatta ja holetuma ello parrast neid poua ja liamärjaga tahhad nuhhelda, et Ma ei pea omma wilja andma, nenda kui kohhus olleks, separrast teed sa taewast raua ja maad wasse sarnatseks, et õigel aial ei pea piiska saddama, egga Ma õiget orrast kasmatama. Oh armas Zummal! sinna olled ka meie pattude parrast nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka sedda wäärt, sest meie ja meie wannemad olleme so head annid kuriaste pillatanud, kõrkusse, liajomisse, prassimisse ja mu wallatussega. Oh Zesand! anna armo, et meie woiksimme sedda feik õiete tunda ja kahhetseda. Peästa meid ärra sest raskest näljast mis meid waewab, ja par-

parranda meie süddamed, et meie ilmafawwalusseta kui waggad lapsed sind õppime kartma ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust tännoaga wastowõttame sinno sure nimme kitusset's ja meie tarwidusset's Jeesuse Kristusse meie Jhsanda pärrast, Amen.

Palwe Katko Aial.

SH! armolinne, Keigewõggewam, iggawenne Jummal, sinna olled ahwardanud, et sa tunimesse patto pärrast hirmsa katko tõbbe nende peäle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saatnud; ja tunnistame sinno ette, et so kõhhus õige ning pühha on. Sepärrast pallume meie sind süddamest, et sa tahhaküid meie peäle armo heita, ja meid õppetada diete tundma, et meie iggawesse huklatusse wäärt olleme, ja et sa sesinnatse sure hirmo läbbi tahhad patto unnest üllesärratada keik, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma fawwalusseta wastowõtmad, ja so armo wasto ei panne. Passe meid nüüd moista sesinnatset aial, mis meie kassuks tulles, et meie wõtame so pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda diete tunda, Jeesuse Kristusse käest abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tahhad ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse tõwwe läbbi siit ilmast tahhad ärrakorristada, siis anna meile diget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbbi ja läbbi.

Monningad Paulo-Palwed.

bi, et kui meie õige usso läbbi same ueks sündie-
nud, meie ka sinnoga so au-riki woikšime sada
Jesuste Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast,
Amen.

Monningad lühikesed Paulo-Palwed.

Oh armas Issand Jesuke!
Sa olled armas minnule,
Et sa keik head teinud näid,
Ja ärrawõtnud minno süüd.
Sa maksid neid kül kalliste,
Kui peksti sind ni wahwaste.
Oh! lasse sinno ahhastust
Mo hingel' sata rõmustust,
Et ussun sedda kindlaste,
Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Aht süddant patrust koormatud
Ning surest murrest waewatud
Eoon minna sulle, Jesuke!
Se wõtta wasto heldeste,
Ning hallasta mo waeše peäl,
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita,
So werrega mind lopputa;
Eiis ollen patrust peästetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jesuke!
Et solle jouan peage,
Ning enne pöran fermeste,
Kui surm mind kiskus äkkiste;

Et tänna, iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädda sees:
Mo süddant põra pattust nüüd;
Ja kauta mo patto süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
Kui sa mull' jääd, mis tahhan weel?
Sa olled minno Jesuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rõmus süddamest,
Ja lidan sind ka keikest wäest.
Se peäle lodan ikka ma:
Jesús, mo wend, mind arwita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

Armad sõbrad, wennad ning bed Jesusse
Kristusse sees, et meie nüüd ühhes kous ol-
leme Jummalala sanna kuulmas ning õppimas,
Jummalat omma Jõsandat keige temma heateg-
gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummalala omma taawase Jõsa ette al-
landada, süddame ja süga ennast waeseks pattu-
seks tunda ning tunnistada, armo ja heldust
temma kääst palluda, ja ühtlase teine teisega
õolda;

Wanna

Minna waene pattune innumenne, kes ollen
 patto sees sadud ja sündinud, ja pärrast keige
 omma ello aia pattuses ellus elland, tunnistan
 keigest süddamest sinno keigewäggewama Jum-
 mala omma armsa taewase Jsa ette, et ma ei
 olle sind ülle keige asjade, egga omma liggimest
 kui isseennast armaestanud. Minna ollen, par-
 rago Jummal! monnesarn it'el kombel sinno ja
 so pühha käskude wasto patto teinud mõrte-
 fennade ja teggudega, ja tean, et minna sepä-
 rast võrgo ja iggawesje huffatusse wäärt ollen,
 kui sa nende tahhaksid nühhelda, kui sinno käng-
 ge kohhus käksid! ja minno pattud on teinud.
 Uggä sinna, armas taewane Jsa, olled toota-
 nud armo anda ja hallastada keige waeste pat-
 tuste peäle, kes ommast patto ellast ümberd võr-
 wad, ja kindla ussoga so pohiatuma hallastusse
 ja meie Jssanda Jee usse Kristusie kalli lu ma-
 tamisje peäle lootwad; neile tahhad ja andeks
 anda, ja nende pattud neile mitte süks ae wada,
 mis neimad ial enae sinno wasto on eessinud.
 Ee peäle lodan ka minna waene pattune, ja
 pallun sind allandikkuit: Olle sinna omma helde
 tootusse pärrast mulle waesele armolinne, ja an-
 na mulle keif mo pattud andeks sinno pühha nim-
 me kitusseks ja auks.

Jummal se keigew äggewam ja iggawenne Jss-
 sand andeks meie omma sure pohiatuma armo ja
 meie Jssanda Jeesusie Kristusie kalli lunnast-
 misse pärrast keif meie pattud andeks, ja andeks
 meie armo meie patruse ello parrandada, et meie
 Jumma kääst igg. west ello same, Amen.

Kriitlo-Palwe pärrast Jutulust.

SH! ellaw, keigewä-gewam ja igaawenne
 Jummal, meie Issanda Jesusse Kristusse
 Issa, keige asjade Voja ja kaitija, sind sinno
 Voja ja pühha Waimoga pallume meie südda-
 mest; hallasta meie peäle omma armsa Voja
 kalli lunnastamisse pärrast, kedda sinna omma
 immelikkõ nou läbbi ohwiriks meie pärrude eest
 ning wahhemehheks sinno ja meie wahhele seie
 ilma olled lääkitanud, et se läbbi so õige wiha
 ma-ilma patto peäle, ja ka sinno suur heldus
 meie wõste piddi nähtama. Pühhitse ja wallitse
 meid keif pühha Waimoga; kogu, juhata ja
 kinnita omma rist-rahwast, ja anna meile ar-
 mo, et meie so õnjalik-teggewa sanna järrele õige
 usso ja pühha ello sees woinie kindlaste ellada.
 Hoia ja õnnista meie armsa üllema Wallitseja,
 meie armolisse Keisri-Uraua, kedda sa armust
 meile Peaks ja kaitstaks olled pannud. Kaitse
 tedda, oh Jummal! keige temma tede peäl keige
 kühjo ja hädda eest, mis temmale sollaja ehk
 owwalikkult woiks sündida. Kinnita ja kaswa-
 ta temma rammo ihho ja hinge polest. Kasse
 omma peäl hingada tarkus'e ja moistusse, hea-
 du ja sinno kartusse Waimo. Walousta
 temma südda, et temma omma riiki ja rahwast
 jouaks õiete targaste wallitseda, Kristusse kogu-
 godust kaswatada, keige waenlaste peäletulle-
 missed ja kurtjad nouud ärrakeelda, ja kalli rah-
 ho sees sinno pühha nimme auuks ja temma al-
 watte heaks kawa ja hästi wallitseda.

Kinnita ja õnnista meie armolisse Keiseri
 Praua nouandjad, ja keik, kedda temma on
 pannud kohto ja muud asjad selletama. Hoia
 ja kaitse temma söddawäggi ja selle pealikkut
 Ma ja merre peäl. ♥ Anna neile head ja ühhe-
 melelissed mõtted, et nemmad sedda noudwad,
 mis sinno sure Jummalu auuks, meie armolisse
 Keiseri-Praua, ja keige se rigi kassuks tarwis
 lähhab. Hoia neid keige se eest, mis kahjuks
 ja pattu's woib tulla.

Wõra ärra, oh armolinne Jummal! Keik ras-
 ked nuhtlused ja willetsused, mis meie omma
 pattudega olleme teninud. Anna meie Findlat
 termist, siggiwat peatoidust, tõssist armastust,
 ja ühtmelelist ello, et meie rahho sees ja Jum-
 mala mele pärrast issekeskes woiksime ellada.
 Anna ka hea nou keige asjade sees, mis tulle-
 wad ettewõtta ja tehha; et meie nenda laitma-
 ta ello sees woiksime ellada j ja anna meile pär-
 rast sedda aialikko ello iggawest rõmo ja õnnis-
 tust Jeesusse Kristusse sinno Woia pärrast, kes
 sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitseb
 ühhes ollemisses, Amen.

Titania,

Litania/

ehk

Palwe ja Festipaliuminne keige ügguse
hädä sees.

(Jesand, heida armo meie pedle ic.)

leitaſe Paulo ramato 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

SH armas taewane Jssa! anna meile säh-
hädussed ilmad, mis sinna tead meile,
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. On-
nista wilja wälja peäl, hoia sedda poua ja lia-
wihma eest, ja keige mu kahjo ja kuria eest;
hoia meid nenda ka sõda ja werreärrawallamisse,
karko ja karki aia eest, et meie sinno helde armo
läbbi woikſime omma iggapärawast toidust ennes-
tele sada, tännoga wastowõtta omma tarwi-
dusſeks, ja kui waggad lapsed sinno mele pär-
rast ellada, Jesusse Kristusse meie Jssanda
pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest/ kes
tämma tahhawad Jesusse laua
järe minna.

SH armolinne Jummal! anna neile armo,
et nemmad woikſid diete moista sedda sinu
waewa, mis meie Jssand Jesus keikide inni-
neste eest on näinud, et temma keikſuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal-
mistä nende süddamed, et nemmad ilma kato-
walusſeta wottaſid keik patto tööd kahhetseda,
wihkada ja mahhajätta; sest et meie helde Je-
susse

susje ihho nende pärrast hirmjaste on waemas-
 tud ja temma kail s werri ärrawallatud. Puh-
 hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, et
 nemmad sinno armo öiere woiksid omma me-
 taletada, ja temma auuks sin illmas ellada et
 nemmad ka sest iggawessest öhto-söma oia-
 woiksid ossa sada Jესusse Kristusse meie Jესus-
 da pärrast, Amen.

Paire nende haigede pärrast
 Pallugem ka Jummalat, n. t. s
 N. N.

E armoanne Jესand Jummal hallastags
 nende peäle nende hädda sees, andko nei e
 süddamelikko pattustpöörmist, öiget usso finni-
 tust, rõmust pattude andeks-andmist, pühha
 kannatust keige wallo sees, ja nenda jeh'o tem-
 ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
 polest neile hea oliwad, Jესusse Kristusse meie
 önnisteggia pärrast, Amen.

Täanno haigede pärrast / kes terweks
 sanud.

Tännagem ka Jummalat n. t. s
 N. N.

Kes omma halgusse pärrast meie Kirrko pak-
 wes olnud, ja Jummal armo läbbi
 parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastussfest, olg
 tännatud, et temma meie palwed kuulnud
 ja neld parramaks aitnud. Temma piddes
 neid eddespidi ühhe hea terwise jures, ja andko
 neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe ma-

ga siidame ja melega omma õnnisteggia auuks
 woiksid ellada. Sedda tehko temma Jeesuse
 Kristus e meie kalli Jumastava parrast, Amen

Tänno nende eest / kes parrast omma
 lapsewodi firrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat n. t. k.

N. N.

Kes parrast omma lapsewodi tõrna eestimees
 sel korral firrikule tulnud.

E helde ja armolinne Jeesand Jummal olgo
 tännatud. Kes neid nende lapsewodi ajal
 keha kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
 nende terwise juu e saarnud. Emma andko neile
 enimadele omma rohke arms, et nemmad mois-
 taljid omma head Jummalat diete runda ja te-
 nida, ja ommad lapsokesied Jeesuse auuks ül-
 leksawatada, et nendatoo wannemad ja lap-
 s d Jummalakarrusse sees woiksid ellada ja ig-
 gamesse ello parrast sada Jeesuse Kristusse
 meie Jeesanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest / kes lapse wodi
 saanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
 Jummal nende ihho koormast armolikkuus
 peästnud ja nore sugguga
 rõmustanud.

N. N. eest / kedda Jummal n. re peitaga
 rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.

E armolinne Jummal olgo tännatud, kes
 neid enimaid nende koormast armolikult

on peästnud. Temma laske need lapsokessed nende pühha ristmissse seädust möda üllestaswada, et nemmad omma ello aial kurratit ja keittemma asjad ja kumbed woiksid ärrawanduda, omma Jesust puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärrialks sada. Need emmad eitko se armas Jummal jälle nende endise teewise jure Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Tedda Jummal siit kurrjast ilmast on ärrakorristanud.

GE keigewäggewam Jummal, kes tedda omma pühha nou järrele siit kurrjast ilmast on ärrakorristanud, andko neile kehadele rahholist hingamist mulla sees, wiimsel päwal ühhe rõdmsa üllestouwmist iggawesselks elluks. Ka woikse neid, kes nende surma pärrast kurrwaks sanud, omma pühha Waimo armoga rõmustada: agga meid keik õppetago temma meles piddama, et ka meie peame surrema, et moistaksime ühhe õnnsa surma wasto targaste ennast walmistada, ja ommal aial sestinnatsfest waewalissfest ilmast õnnsaste ärralahkuda. Sedda andko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

M. hhalutamisese Sannad.

Mie kõhhus on ka Jummalat palluda, et abbiello saaks ausaste ja lassinaste meis seas petud. Müüd

sahhad

tahhab ennast üks paar rahwast
 tohtwad ennast monni paar rahwast
 abbiello sisse anda, mis mahhagulutakse,
 esimesi }
 teisi } forda
 kolmat }

Peigmees on N. N.

Bruut on N. N.

Ons nüüd kellelgi middagi nende abbiello wasto
 räkimist, se tehko sedda aegsaste, ja olgo pärrast
 wait. Jummal andko neile omma armo ja õn-
 ne Jeesuse Kristusse meie hinge peigmehe pärr-
 rast, Amen.

Se Jummal rahho/ mis üllem on
 kui keif moistus / hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse
 Jeesuse sees iggawesseks
 elluks / A M E N.

[O]..[O]..[O]..[O]..[O]..[O]..[O]..[O]

Monningad Palwe-Laulud /
 mis enne Maria kitusse Laulo:

Munno hing auustab wägga n. t. s.
 Woib laulda.

Wata Paulo-ramato 104 lehhe küljes.
 Kristusse Tullemissse Pühhal.

W Almistage teed selle Issandale. Halleluja!
 Halleluja!

Ja tehke temma tee-radda tassaseks. Halleluja!
 Halleluja!

Joulo Pühhal.

Uks laps on meie sündinud. Halleluja! Halleluja!

Uks Poeg on meie antud. Halleluja! Hallelujal
Baasto Aial.

Kristus on meie eeskussesse parrast hawatud. Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude parrast risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse ülestouemisse Pühhal.

Kristus on surmest ülestouenud, Halleluja! Halleluja!

Ja on meie ello jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Taewaminemisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Hallelujal
Ja istub Jummalal parramal kael. Halleluja! Halleluja!

Nelli Pühhil.

Ärkita meie sinno pühha Baimo, Hallelujal Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolm-atno Jummalal Pühhal /
ja

Muuil Pühhapäiwil.

Ärkita meie, ISsand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Ja anna meie sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Laulud / eht Palwed / mis Altari ees
laultakse.

1. Kristusse Tullemissse Pühhade Aial.

Arimas Jesand Jummal, ärrata meid ülles
patto unnest, et meie walmis olleme, kui
sinno armas Poeg tulleb, tedda rõmoga wasto-
wõtma ja puhta südamega sind tenima, sesam-
ma sinno armsa Poia Jesusse Kristusse meie
Jesanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Meie tänname sind, keigewäggewam, arms-
linne Jummal, et sinna omma armsa Poia
meie heaks olled lastnud innimesseks sündida;
aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie
südames waimolikkul komb l woiks sündida, et
meie nenda ommast wannast pattusest sündimis-
sest lahti peäsete, sesamma sinno Poia Jesusse
Kristusse meie Jesanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Mie tänname sind helde Jummal, armas
taewane Jäsa, et sinna omma armsa Poia
käsko alla olled pannud, et temma meid käsko
needmissesst ja Jummalala wihhast piddi peästma;
meie pallume sind süddamest, anna meile nüüd
woimust keige pattude peäle et meie neid wihta-
me, mahhajättame, ja pühha õige ello sees sin-
no ees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie
kalli õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Runninga Päwal.

Skeigewäggewam, helde ja armolinne
Jummal; kes sinna need targad hommiko

maalt ühhe tãhhe lãbbi sinno Poia jure Per'ent
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma õnnisteggia
omma süddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellama usso ja pühha elloga jáme Jesusse
Kristusse n. t. s.

5. Maria Puhastamisese ehk Kõünlapäwal.

Sõ keigewãggewam, iggawenne Jummal, kes
sinna waggale Simeonile olled tõeks teinud,
mis sa pühha Waimo lãbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei pidand sít ilmast enne lahku-
ma, kui temma omma õnnisteggiat Jesust pidde
nãggema; sind pallume meie süddamest: anna
ka meile õige usso lãbbi Jesust nãhha, et meie
tedda ka siin kurja ma ilma ette woime tunni-
tada ja kita, n. t. s.

6. Maria Kulutamisese Päwal.

Mei tãnname sind õh iggawenne Jummal,
armas taewane Jssa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peãle olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lastnud inni-
messes sündida; meie pallume sind keigest süd-
damest: walgusta ja te targaks pühha Waimo
lãbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo õiete õppime tundma, ja sinno Poia sün-
dimisest, kannatamisest ja surmast kasso jas-
me, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Mei tãnname sind, armolinne, iggawenne
Jummal, et sinna omma aimo Poia peãle
ei olle armo heitnud, maid tedda keikide inni-
meste heaks olled surma sisse annud, et temma
keik

Keik meie pattud piddi risti-pu peäle kandina ja ärrawoitma; meie pallume sind süddamest: puhe hasta meid keikist pattudest, et meie sin armoaial sinno armu rikis ellame, ja nenda ka wiinasti so au-riki sama, sesamma sinno Poia, n. t. f.

8. Aristusse ülestouemisse Pühhal.

Mie tänname sind, helde ja armolinne Jummal, et sinna omma Poia sirma läbbi patto ja sirma kääst olled woimust ärrawotnud, ja tedda meie heaks kolmandamal päwal ülles ärratanud, et meie temma läbbi piddime bigeks ja waggaks sama; anna nüüd meile armu, et meie sedda keigest süddamest ussume, ja omma ülestousaud õnnisteggia auuks udes ellus ellame, n. t. f.

9. Aristusse Taewaminneemisse Pühhal.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, meie armas taewane Jäsa, et sinno targa nou läbbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa läinud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armu, et meie nüüd ka, nenda kui meie kohhus on, waimolikkul kombel ühhe pühha ello ja himmoga temmaga taewa lähhäme, ja temma sanna kuleme, n. t. f.

10. Tellipühhil.

Mie tänname sind, helde, iggawenne Jummal, et sinna omma pühha Waimo keikile usklikkudele olled tootanud, et temma neid keige toe sisse peab juhhatama; anna ka meile armu, et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta, waid et meie ommad süddamed temma honeks anname, ja ikka temma sanna kuleme, n. t. f.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggewam igga-
 wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid
 olled lunr astanud, ja nou leidnud, kuis meie sin-
 naga pidd me ühte sama; meie pallume sind süda-
 domest: sünnita meid uels inimessels pühha
 Jaalmo lèdbl, et meie ue süddamega ülle keige
 asjade sind wolme karta, armastada ja sinno
 peäle lot, Jesusse Kristusse meie Issanda
 pärrast.

12. Neil Pühapäiwil pärrast kolm-aino
 Jummal pühha

S helde Jummal! armas taewane Issa, sin-
 na tunnistad uhhe kalli wandega, et sul et
 olle melehead pattuste inimeste hukatusjest ja
 surmast, waid tahhad, et neimad peawad
 pattust põdema, ja sinno mele pärrast ellama;
 sind pallume meie keigest süddamest, wotta armust
 kautada keik meie patto süüd, ja pääw päwale
 meie süddamed puhastada Jesusse Kristusse
 meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesese Päwal.

S keigewäggewam, helde ja armolinne Jum-
 mal, kes sinna pühha ristiat Joannest olled
 läkkitanud, et temma pattustpõdremisse õppetusse
 läbbi meie Issandale Jesussele piddi teed walmis-
 tama, ja õnnistusse tundmist pattude andeks-
 andmissels õppe ama; sind pallume meie südda-
 mest: laste sinno arimo walgust ja wägge paista
 meie ja keikale, kes isiwad piimelusses ja surma

warus, ja sata meie sallad ehk süddame hümmud
 rahho tee peäle, Jeesuse Kristusse n. t. s.

14. Maria Katsuma-münnemise Päwal.

S armolinne, igawinne ja helde taewane
 Issa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisa-
 beile oled teada annud, et se õnnistud Abraami
 seme Jeesus Kristus Mariast piddi ilmale sündi-
 ma; anna meile armo, ja te targa! meie südda-
 med sinno armo walgusse ja wäe läbbi, et meie
 ka sinno armsa Poia diete õppime tundma, keige
 patto wasto abbi ja armo tenima käest otsima
 ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistusse riki
 pärrime sesanma sinno Poia Jeesuse n. t. s.

15. Mihkli Päwal.

S Kelgewäggem, armolinne Jummal, kes
 sinna ommad pühhad Inglid sinno sure nim-
 me auks ja kitusieks oled louud, ja läkkitad
 neid ka nende tentstusseks, kes sedda iggawest
 õnnistust peawad pärrima; anna meile armo,
 et meie neid süddamelikko pattustpõõrmisse ja
 pühha ellooa wolkjime rõmustada, et meie nen-
 da woime sinno tahtmist tehha Ma peäl, kui
 Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust püh-
 ha Inglidega meie ello otsani, et meie pärrast
 nendega sind iggawest woime kita ja tännada,
 Jeesuse Kristusse n. t. s.

16. Jumjala Käesust.

S Keigewäggem, pühha ja õige Jummal,
 kes sinna keik pattud wägga wihkad, ja ses
 pärrast omma Poia läkkitanud seie ilma süsse, et
 temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrarikku-
 ma, ja et kässe õigus meie sess piddi sündima;
 meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid
waesi rammotumaid, et meie pühha Waimo läb-
bi sinno kässo järrele kui waggad lapsed ellame,
ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jeesusse n. t. s.

17. Pühhasi Risti Uesust.

Õrmas Jeesand, keigewäggewam Jummal,
kelle käest keik head ja täielikud annid tulla-
wad, ja tead, et ükski ei woi enneele ommast
wäest õiget usko anda, sepärrast pallume meie
süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi
meile õiget usko, et meie omma Jeesandat Jeesust
diete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma,
ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie
otsani jama, Jeesusse n. t. s.

18. Palwest.

Õ helde, armolinne ja tõssine Jummal, kes
sinna meid olled käsknud palluda, ja toota-
nud keikide palwed kuulda, kes omma patto häd-
da tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi
otswad: anna meile armo, et ka meie woime
waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati,
patto ja ma-ilma nou-andmisse peäle woimust
sada, Jeesusse Kristusse n. t. s.

19. Ristmisest.

Õ keigewäggewam Jummal, armas taetwane
Jessa, kes sinna omma armsa Noia meile
lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi püh-
ha ristnusse ja uesifündimisse olled seadnud, et
meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riki
sama; anna meile nüüd armo, et meie omma
pattust süddant igaapäwase kahhetsemisse ja pat-
tust pöödmisse läbbi ärra-upputame, ja keige
patto

patto ja kurja himmudega surretame, et se uus
 Innimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno
 meie Jummalala ees õige ja pühha ello sees ellada,
 Jesusse Kristusse n. t f.

20. Pühhasi Öhto sõma-aiast.

Mie tänname sind, armas Jummal, helde
 taewane Issa, et sinna omma armsa Poia
 olled läkitanud meile lunnastajaks, kes omma
 Kalli kibbeda Kannatamisse ja surma mällestus-
 seks se pühha öhto-sõma-ai on seadnud; anna
 meile armo, et meie õiete õppime moista, kui
 wägga meie helde õnnisteggia meid on armas-
 tanud, ja lunnastamisse läbbi meile saatnud,
 et meie temma läbbi keigest kurjast ja pattust
 peame lahti sama: pühhasi ja parranda meie
 süddamed pühha Waimo läbbi, et meie omma
 õnnisteggia lunnastamisest iggapäaw woime
 abbi ja kasu jada, sesamma meie Kalli lunnas-
 taja pärrast.

21. Pärrast Öhto-sõma-aega.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, et
 sa meid omma Poia läbbi olled lunnasta-
 nud, ja sesinnati Kalli armo mällestusseks meid
 temma Kalli ihu ja werrega sõõtnud ja lootnud;
 meie pallume sind süddamest, lasse se meie sig-
 gida, et meie keik pattud, mis pärrast meie ar-
 mas Jesus on surnud, süddamest wihkame, õi-
 ges uskus wägga wottame, kannatlikud olleme,
 ja issekeskis tullise armastusse sees ellame, sinno
 armsa Poia meie Issanda Jesusse Kris-
 tusse pärrast.

Laulatamisse Sannad.

Selle Kolum = aino Jummalala/
 Jummalala se Issa, ja se Pota, ja se pühha
 Waimo nimmel, Amen.

Armad Söbrad.

Sesinnane paar rahvast,
 Peigmehe nimmi on N. N.

Prudi nimmi on N. N.

rahwad ennast abbiello-stese anda. Et nüüd
 i hbelgi tännini ei olle olnud middagi räkinnut
 nende abbiello wasto, ei pea ka ühbelgi lobe-
 ta ollema, pärrast sedda aega middagi nende
 abbiello wasto räkida.

Sepärrast küssin minna tunnust/
 Peigmees/
 Bruut /

Etas sinno süddame nou on / et sinna tahs
 had

Omna Prudi N. N. ommaks na seks
 wotta

Omna Peigmeest N. N. ommaks meheks
 wotta /

ja temmaga ellada ja kannatada keif, mis Jum-
 mal sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmu ja
 willestust, rikkust ja waesust, eaga tabha ennast
 temmast ärrelohhutada, enne kui Jummal isse
 teid lohutab surma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis ütle keikide
 kuuld. s selgeste:

Jah Jummalala Nimmel.

Men?

Menda käsfin minna ka sinnult

Uruut n. t. j.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmuſſed.

Andke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea
ette innimenne lahutama.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sisse
annate, ja sedda Jummal ja innimeste ette tun-
nistate, ja teine teisele sõrmuſſed ja kät ollete an-
nud, laulatan minna teid ühte abbiello-rahwaks:

Jummal se Jõsa, Jummal se Poia ja
Jummal se pühha Waino nimmel Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast, mis abbiello
on, ja ku da Jummal sedda on seadnud.

Menda ütles Jummal Jõsant:

Se ei olle mitte hea, et innimenne üks on, ma
tahhan temmale abbi tehha, mis temma koha-
hane on.

Süis laskis Jehowa Jummal raske unne se
Innimesse peate tulla, ja ta uinus maggama, ja
Ta wõttis ühe temma külje-luust, ja panni se
kohha lihaga jälle kinni. Ja Jehowa Jummal
ehbitas se külje-lu, mis ta innimessest olli wõtnud,
naeseks, ja satis tedda Adama juure. Süis ütles
Adam: Se on nüüd lu minna luust, ja lihha min-
no lihast, tedda peab mehhe naeseks hütama, sest
et ta mehhest on woetud; sepärrast iättab mees
omma issa ja omma emma mahha, ja hoiab omma
naese pole, ja nemmad peawad üks lihha ollema.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal nimmel
abbiello sisse annud, süis kuulge esmalt Jummal
sanna sest abbiellust.

Nenda ütleb Pühha Paulus:

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui JSanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristuske on koggodusse Pea, ja temma on omma ihho õnnisteggia. Agga nenda kui koggodus Kristusse melewalla al on, nenda ka naesed omma meeste melewalla al teige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda kui Kristuske on armastanud koggodust, ja on isseennast selle eest ärraõnnud, et Ta sedda piddi pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee-pesemisese läbbi sanna sees, et ta sedda koggodust ennesele viddi seadma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks ühtegi wigga egga kortso, egga muud seddasornast, waid et ta piddi ollema pühha ja laimatta; nenda peawad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma ennest ihhud. Kes omma naest armastab, se armastab isseennast; sest ükski ep olle ial omma ennest lihha wihkanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka JSand sedda koggodust.

Telles.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbiello peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wägga paljo wallo sata, sa kaima peäl olled, walloga pead sa lapsi ilma koma, ja sinno himmo peab so mehhe järrele olema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Et sa olled kuulnud omma naese sanna, ja

und sest puust, mis ma sind káastin ja útlestin: sinna ei pea sest sóma: árranetud on se Ma sinno párrast, waewaga pead sa sest sóma teik omma ello aia; ja libbowitsso ja ohhakaid peab te sulle káawatama, ja sinna pead wáija rohjud sóma: omma palle higgi sees pead sa leiba séma, senni kui sa jälle mullaks saad, sest sestammast olled sa woetud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle põrmuks sama.

Kolmandamaks.

(Kul tole omma abbiello Jummal tahtmisse kirrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm olema, et teie teate ja usute, et teie abbiello on Jummal meele párrast; sest nenda on kirjotud: Jummal loi se innimesse omma náo järrele, Jummal náo järrele loi Ta tedda: mehhets ja naesets loi temma neid, ja Jummal õnnistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke süggü ja teid sago patjo, ja tãit'e se Ma tãis, ja saatle sedda ennest alla, ja wallitsege ülle kallade m's merres, ja ülle lindude m's taewa al, ja te k' ülle ellajate, mis Ma peäl liguwad. Ja Jummal watas teige se peäle, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli wäggs hea.

Sepárrast ütles ka kunningas Salomon: Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saab Issandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolline Issand Jummal! Kes sa meest

ja naest olled lonud, ja abbiello seädnud, ja peä
legi ihoo souga õnnistanud, ja se läbbi sedda sal-
laja asja ennetähhendanud, et sinno armas Poeg
Jesús Kristus omma prudi, selle pühha ristl-
godusse, peigmees piddi ollema: meie pallume
sinno pohjatuma armo: ärra lasse sedda abbiel-
lo mitte hukka ja nurja miina, waid pühhitse ja
hoia sedda meie seas, ja anna sellesinnatiele ab-
biello-rahwale armo ihoo ja hinge polest, et nem-
mad wottakuid sind karta ja armastada, ja sine
no rahho sees ühemelelissed olla, Jesusse Kris-
tusse meie JSsanda läbbi, Amen.

Jesfa meie, kes sa olled taewas n.t.f.

Jehowa õnnistago teid ja hoidko
teid.

Jehowa lasko omma palle paista
teie peäle / ja olgo teile armo-
linne.

Jehowa tõsiko omma palle teie
peäle / ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et
teie omma abbiello Jummal tahtmise järrele
wõissite hakkada ja aiada, ja sedda õnne, mis
Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud,
sada. Jummal pühha Waim juhhatago
teid õige teie, Amen.

Ristmisse Sannad.

Selle kolmains Jummal,
Jummal se Isia, Jummal se Pölä,
ja Jummal se pühha Waino muu-
mel, Amen.

Mis peab lapse nimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane wain, ja
anna maad pühhale Wainule! N. N.
Wotta pühha risti täht omma otša ja
omma rinna ette,

ühheks meletullemisseks,

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes
sinno heaks on risti lödud, ja et sinna
keigest pead ossa sama, mis Kristus om-
ma kannatamisse ja surma läbbi sinnu
on saatnud; ja et sinna kannatlikko süde-
damega keik risti surmani pead kandma,
mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh kelgewäggewam, iggawenne
Jummal, meie JSsanda Jesusse Kris-
tusse Jäsa, minna huan sind appi sesin-
nasse sinno sullase N. N. (ümmandaja
N. N.) pärrast, kes sinno ristmisse ands
pallub, ja sinno iggawest armo waimo-
likko uestündimisse läbbi tahhab. Wotta
ta tedda wasto, JSsand, nenda tul
sinna

sinna olled üttnud: palluge, siis peab teile antama, otfige, siis peate teie leidma, kopputage, siis peab teile lahti tehtama. Sepärrast anna müüd sedda head sellele, kes pallub, ja te üks lahti sellele, kes kopputab, et temma se taewase pessemisese iggawest õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest riki pärrida, mis sinna armust olled tootanud, Jeesusse Kristusse meie Jeesanda läbbi, Amen.

Pallugem weel:

Oh keigen iggawam, iggawenne Jummal, kes sinna wee-upputusse läbbi omma kange kohto pärrast sedda uskmatta ilma olled ärraupputanud, ja sedda usklikko Noa kahheksakesi omma sure armo pärrast hoidnud, ja sedda kangekaelast Barao keige temma wäega punnase merresse ärraupputanud, ja omma Israeli rahwast kuiwalt läbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pessemisest, mis pärrast piddi tulles, enne tähhendanud, ja omma armsa Poia meie Jeesanda Jeesusse Kristusse ristmisse läbbi sedda Jordanit ja keik wet õnsaks ja rohkeks ärrapessemiseseks olled pühhitsenud ja seadnud. Meie pallume sefinnatse sinno Poia

Poia parrast sinno pohjatuma armo,
hallasta sesinnatse omma sullase N. N.
(ümmandaja N. N.) peäle, ja õnnista
tedda dige usfoga waimus, et sesinnatse
õnna wee läbbi temma sees woiks ärra-
uypuda ja kadduda keik, mis temmale
Udamast on sündinud, ja mis temma ka
isse se peäle on teinud, et temma usk-
matumatte arrust woiks ärralahkuda,
pühha risti koggodusse laewa sees kui-
walt rahhul olla, ja iggal aial tulline
waimus, rõnus lotusse, sinno pühha
nimme diete tunda, ka ja armasta-
da, et temma keige usklikeudega iggawest
ello woib sada, kui sinna olled tootanud
Jesussse Kristussse me. Issanda parrast.

Minna wainun siid ärra, sinna ro-
jane waim, Jummal se Issa, ja se
Poia, ja se pühha Waimo nimme, et
sinna ärralahhad sestsesinnatsest Jesusse
Kristussse sullasest, (ümmandajast) nim-
mega N. Amen.

Kuulgem pühha Markusse pühha
Ewangeliummi.

Ja nemmad töid lapsokessi Jesusse
jure, et temma neisse pididi puutma,
agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid
temma jure töid. Agga kui Jesus sedda

näggi, sai temma meel wägga haigeks, ja
 ärles neile: Laske need lapsoksesed min-
 no jure tulla, ja ärge keelge neid mit-
 te; sest niisuguste pärralt on Jummalal
 riik. Tõest minna ütlen teile; kes ial
 Jummalal riki wasto ei wotta kui lapsok-
 ke, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma
 wottis neid süksesse ja panni käed nende
 peäle, ja õnnistas neid.

Pallugem:

Jssa meie/kes sa olled taewas n.t.f.
 Se Issand hoidko sinno sisetulle-
 mist ja wäljaminnemist nüüd ja igga-
 west, Amen.

N. Kas sinna wafinud ärra kurratit?
 Jah minna wafinun tedda ärra.
 Ja keik temma tödd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asjad ja kombed?

Jah.

N. Kas sinna ussüd Jummalal se Issa
 Peigewäggewama taewa ja Ma Loja sisse?
 Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussüd Jeesusse Kristusse
 temma alno Poia mele Issanda sisse,
 kes on sadud pühhasst Walmust, ilmals
 tödud neitstist Mariast, kannatanud
 Pontsiusse Pilatusse al, risti peäle po-
 dud,

bud, surnud ja mahhamaetud; alla läknud pörgo hauda, kolmandamal päeval jälle ülestoulnud surnuist, ülesõinud taewa, istub Jummal omma teie wäggewama Jēsa parremal kael, seält temma tulles kohhut moista ellawatte ja surnutte peäle?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud pühha Waimo kesse, üht pühha risti-koggodust, pühhaade ossasamiist, pattude andeks-andamiist, lihha ülestousmiist, ja iggawest ellu?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Jah Jummal nimmel.

N. Minna ristin sind Jummal se Jēsa, Jummal se Poia, ja Jummal pühha Waimo nimmel.

Se teigewäggewam Jummal, ja mete Jēsanda Jēsusse Kristusse Jēsa, kes sind N. N. neste sünnitanud wee ja pühha Waimo läbbi, ja sinnule teik pattud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggawessets elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sind/ ja hoidko sind;

Jeho.

omma palle paista
peäle/ ja olgo sulle armo-
linne;

Jehowa tõsiko omma palle sinno
peäle/ ja andko sulle rahho/ A-
men.

Se armolinne Jummal andko armo,
se lapsokenne woiks illestaswada sure
Jummala mele pärrast ja auuks, omma
nannematte rõnuks, ja omma ennese
hinge õnnistusseks.

Alga teie, kes teie lapsse ässemel kuu-
rati teed ja teggo, asjad ja kumbed ob-
jekt ärrawastunud, tulsetage omma mele,
kui teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Issand Je-
sus Kristus ütleb; kui teie ei põra üm-
ber, ja ei sa kui need lapsõllesed, siis
ei sa teie mitte taewa riki. Alga se
armolinne Jummal andko armo teile ja
selle lapsõllesele Jesusse Kristusse meie
Issanda pärrast, Amen.

Jummala rahho olgo teiega/ Amen.

Palwe Matmisse juures.

Mullast olled sinna lodud;

Mullaks pead sinna sama;

Mullast ärratab sind Jesus Kristus sinno

Önnisteggia jälle wiimisel päwal ülles.

Pallugem:

S! Feigewäggewam ja armolinne iggawenne
 Jummal, kes sinna pattude pärrast inni-
 messe peale olled pannud, et temma peab surre-
 ma, kes sinna ka (et innimesed ei piddand igga-
 weste surma sisse jäma) omma aino sündinud
 Poega Jesust Kristust olled surma sisse annud,
 Kannel ep olnud ühtegi patto, ja nenda omma
 Poia surma läbbi sedda önne teifile usklikkudele
 ja waggadele olled saatnud, et surm ei woi neile
 kahjo tehha. Wõra nüüd omma Issa palle om-
 ma waeste laste pole, ja anna meile sinno rohke
 armo, et meie siin ühhes kous olleme sinno kirus-
 seks ja auuks, ja et meie sesinnatse matmisse ju-
 res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinna
 tahhat ia meid kutsud,) peame surrema ja mul-
 laks sama, ja et meie öppime hästi moistma, et
 meil seju. ratse willetsa ello sees kindlat asset ei o
 Anna, oh armolinne Jummal, omma armo,
 meie sedda takka nouame, mis iggawenne on,
 ja sesinnatse häddalisse ello sees nenda eilame sin-
 no pühha tahtmisse järrele, et meie sesinnatse
 meie wennaaa (õega) wiimisel päwal üllestõnse me
 iggaweseks elluks, sinno armsa Poia Jesusse
 Kristusse meie Jesanda pärrast,

Amen.

Pallugem weel:

Jesfa meie, kes sa olled taewas, n.t.f.

Jehotwa õnnistago sind / ja
hoidko sind.

Jehotwa laske omma palle
paista sinno peäle / ja olgo
sulle armolinne.

Jehotwa tõstko omma palle
sinno peäle / ja andko
sulle rahho /
Amen.

